

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

64. årgang

9. april 2021

Indhold

II *Meddelelser*

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Kommissionen

2021/C 121/01	Meddelelse fra Kommissionen — Vejledning om undgåelse og håndtering af interessekonflikter i henhold til finansforordningen	1
2021/C 121/02	Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag M.9945 — Siemens Healthineers/ Varian Medical Systems) ⁽¹⁾	44
2021/C 121/03	Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag M.9970 — Cordes & Graefe/FACQ) ⁽¹⁾	45
2021/C 121/04	Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag M.10194 — CDP Venture Capital/ Generali Welion/JV) ⁽¹⁾	46
2021/C 121/05	Tilbagetrækning af en fusionsanmeldelse (Sag M.9489 — Air Canada/Transat) ⁽¹⁾	47

IV *Oplysninger*

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Kommissionen

2021/C 121/06	Euroens vekselkurs — 8. april 2021	48
---------------	--	----

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

Vejledning om undgåelse og håndtering af interessekonflikter i henhold til finansforordningen

(2021/C 121/01)

ANSVARFRASKRIVELSE: På grundlag af den gældende EU-ret gives der i dette dokument teknisk vejledning til personale og organer, som er involveret i overvågning, kontrol eller gennemførelse af EU-budgettet, om fortolkningen og anvendelsen af EU's regler med henblik på at lette gennemførelsen og tilskynde til god praksis. Eksemplerne i dokumentet har blot til formål at illustrere de specifikke begreber, der præsenteres i hvert kapitel. Det er kun EU-Domstolen, der har kompetence til at fortolke EU-lovgivningen autoritativt.

INDHOLDSFORTEGNELSE

	<i>Side</i>
1. Henvisninger til forskrifter	3
2. Indledning og formål med vejledningen	3
3. Begrebet og forpligtelserne vedrørende undgåelse af interessekonflikter	4
3.1. Vigtigste forskelle mellem den tidligere og den nuværende finansforordning med hensyn til interessekonflikter	4
3.2. De nye bestemmelser om interessekonflikter i FF 2018	6
3.2.1. Definition af interessekonflikt	7
3.2.2. Hvem er omfattet?	7
3.2.3. »Situationer, der objektivt set kan opfattes som en interessekonflikt«	10
3.2.4. Forpligtelser i tilfælde af en interessekonflikt	12
4. Specifikke elementer for direkte/indirekte forvaltning	15
4.1. Interessekonflikter under tildelingsprocedurer	16
4.2. Yderligere henvisninger i FF 2018 til interessekonflikter	17
4.3. Etiske spørgsmål i ikkefinansielle sammenhænge	18
5. Specifikke elementer for delt forvaltning	22
5.1. Hvem gør hvad i forbindelse med delt forvaltning?	23
5.2. Regler om interessekonflikter i henhold til udbudsdirektiverne	25
5.3. Specifikke elementer for finansielle instrumenter under delt forvaltning	29
6. Mulige foranstaltninger for at undgå og håndtere interessekonflikter	30
6.1. Bevidstgørelse	31
6.2. Politikker, regler og procedurer	31
6.3. Interesseerklæringer, oplysninger om formueforhold og særlige funktioner	33
6.4. Andre foranstaltninger	35
Bilag I — Andre illustrative eksempler på interessekonflikter	39
Bilag II — EU's retlige bestemmelser om interessekonflikter på området for delt forvaltning	39

1. HENVISNINGER TIL FORSKRIFTER

Retsakt	Artikler
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽¹⁾ Finansforordningen (»FF 2018«)	Artikel 2, 26, 33, 36, 61, 62, 63, 69, 70, 71, 73, 76, 77, 78, 89, 136, 137, 141, 150, 154, 155, 167, 205, 209, 216, 225 og 237 samt bilag I, punkt 20.6, 28.2 og 29.1
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽²⁾ Finansforordningen (»FF 2012«)	Artikel 32, 57 og 59
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ Direktivet om offentlige udbud (»udbudsdirektivet«)	Artikel 2, 24, 41, 57, 58 og 83

⁽¹⁾ EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 298 af 26.10.2012, s. 248.

⁽³⁾ EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65.

⁽⁴⁾ For at sikre, at vejledningen er overskuelig og letforståelig bør henvisningerne til direktiv 2014/24/EU om offentlige udbud også forstås som henvisninger til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014 om tildeling af koncessionskontrakter og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF, da begrebet interessekonflikter er defineret på samme måde i alle tre direktiver.

2. INDLEDNING OG FORMÅL MED VEJLEDNINGEN

Finansforordningen 2018 (FF 2018), som trådte i kraft den 2. august 2018, har styrket foranstaltningerne til beskyttelse af EU's finansielle interesser. Et vigtigt eksempel er styrkelsen af reglerne om interessekonflikter, som ud over direkte og indirekte forvaltning nu udtrykkeligt også omfatter medlemsstaternes myndigheder (uanset medlemsstaternes interne forvaltningsordninger) og alle personer, der gennemfører EU-midler under delt forvaltning.

Der kan til enhver tid opstå situationer, som involverer interessekonflikter. Det er afgørende, at de enten forebygges eller håndteres korrekt, når de forekommer. Dette krav er afgørende for opretholdelsen af den offentlige sektors gennemsigtighed, omdømme og upartiskhed og for troværdigheden af retsstatsprincipperne som en grundlæggende værdi for EU. Dette er nødvendigt for at bevare offentlighedens tillid til offentlige organers og tjenestemænds integritet og upartiskhed samt til de beslutningsprocesser, der tjener de almene interesser. Hvis interessekonflikter ikke forebygges eller håndteres korrekt, når de opstår, kan de omvendt påvirke de offentlige organers beslutningsprocesser negativt, give anledning til uforsvarlig brug af offentlige midler og skade de offentlige organers omdømme. De kan også føre til et tab af tillid til, at den offentlige sektor kan fungere upartisk og i samfundets almene interesse.

Interessekonflikter skal forebygges og håndteres, og principperne for EU's budget ⁽¹⁾ skal overholdes. En vigtig del af god forvaltningspraksis er fastlagte detaljerede politikker og regler for at undgå og for at håndtere interessekonflikter.

I betragtning af den grundlæggende betydning af reglerne om interessekonflikter giver tilsidesættelsen af EU-retten i denne henseende anledning til alvorlig bekymring og vil normalt føre til en form for erstatning, finansiel eller anden, f.eks. disciplinær ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Afsnit II i FF 2018.

⁽²⁾ Se også kapitel 3.2.4 og kapitel 5.1.

Formålet med denne vejledning er at:

- 1) fremme en ensartet fortolkning og anvendelse af reglerne om undgåelse af interessekonflikter ⁽³⁾ for finansielle aktører ⁽⁴⁾ og ansatte i de EU-institutioner, der er involveret i gennemførelsen, overvågningen og kontrollen af EU-budgettet under direkte/indirekte/delt forvaltning
- 2) øge bevidstheden blandt medlemsstaternes myndigheder, indehavere af offentlige embeder (herunder regeringsmedlemmer) og andre personer, der er involveret i gennemførelsen af EU-budgettet under delt forvaltning ⁽⁵⁾, om de gældende bestemmelser i FF 2018 og udbudsdirektivet vedrørende undgåelse af interessekonflikter, og
- 3) øge bevidstheden blandt eksterne partnere ⁽⁶⁾ (herunder deres personale og enhver enhed, som den eksterne partner har et kontraktforhold til i forbindelse med budgetgennemførelsen), som er involveret i gennemførelsen af EU-budgettet under indirekte forvaltning, om de gældende bestemmelser i FF 2018 vedrørende undgåelse af interessekonflikter.

Kapitel 1-3 i denne vejledning er relevante for alle forvaltningsmetoder, mens kapitel 4 og 5 præsenterer specifikke elementer, som er relevante for henholdsvis direkte/indirekte forvaltning og delt forvaltning. I kapitel 6 opstilles en ikke-udtømmende liste over forslag og anbefalinger til foranstaltninger, der kan træffes for at undgå og håndtere interessekonflikter. Disse forslag og anbefalinger har til formål at give EU-institutionerne og medlemsstaternes myndigheder vejledning og værktøjer, som de kan bruge i deres indsats for at undgå interessekonflikter.

3. BEGREBET OG FORPLIGTELSENE VEDRØRENDE UNGDÅELSE AF INTERESSEKONFLIKTER

3.1. Vigtigste forskelle mellem den tidligere og den nuværende finansforordning med hensyn til interessekonflikter

FF 2012	FF 2018
<p>Artikel 57 Interessekonflikter</p> <p>»1. Finansielle aktører og andre personer, der er beskæftiget med budgetgennemførelse og forvaltning, herunder forberedende foranstaltninger med henblik herpå, revision eller kontrol, foretager ikke handlinger, der vil kunne medføre, at den pågældendes egne interesser kommer i konflikt med Unionens interesser.</p> <p>Opstår der risiko for en sådan interessekonflikt, har den pågældende pligt til at afholde sig fra at foretage handlingen og til at forelægge sagen for den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede, som skriftligt fastslår, om der eksisterer en interessekonflikt. Den pågældende orienterer også sin nærmeste umiddelbart overordnede. Hvis der</p>	<p>Artikel 61 (understregning tilføjet) Interessekonflikter</p> <p>»1. Finansielle aktører, jf. kapitel 4 i dette afsnit, og andre personer, herunder nationale myndigheder på ethvert niveau, der er involveret i budgetgennemførelse ved direkte, indirekte og delt forvaltning, herunder forberedende foranstaltninger med henblik herpå, revision eller kontrol, foretager ikke handlinger, der vil kunne medføre, at den pågældendes egne interesser kommer i konflikt med Unionens interesser. De træffer passende foranstaltninger for at undgå, at der opstår interessekonflikt i de funktioner, der henhører under deres ansvar, og for at afhjælpe situationer, der objektivt set kan opfattes som en interessekonflikt.</p>

⁽³⁾ Med undtagelse af etiske spørgsmål ikkefinansielle sammenhænge, som er omfattet af EU-lovgivning og kommissionsdokumenter, som ikke direkte vedrører gennemførelsen af EU-budgettet.

⁽⁴⁾ Finansielle aktører (som omhandlet i afsnit IV, kapitel 4, artikel 73, 76, 77 og 89, i FF 2018) er anvisningsberettigede (hver EU-institution udøver funktionen som anvisningsberettiget og delegerer — og videredelegerer — funktionen som anvisningsberettiget til ansatte på et passende niveau), regnskabsførere (udnævnt af hver EU-institution blandt tjenestemænd omfattet af vedtægten) og forskudsbestyrere (udpeget ved en afgørelse, som træffes af EU-institutionens regnskabsfører på grundlag af et behørigt begrundet forslag fra den ansvarlige anvisningsberettigede).

⁽⁵⁾ Eksempler på EU-fonde under delt forvaltning mellem medlemsstaterne: i) Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), ii) Den Europæiske Socialfond (ESF), iii) Samhørighedsfonden, iv) Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF), v) Asyl- og Migrationsfonden (AMF), vi) Fonden for Intern Sikkerhed, vii) instrumentet for grænseforvaltning og visa (IGFV), viii) Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), ix) Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL), x) Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede (FEAD), xi) Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF) og xii) Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (EUSF).

⁽⁶⁾ En ikke-udtømmende liste over eksterne partnere findes i kapitel 4.

konstateres en interessekonflikt, skal den pågældende indstille alle sine aktiviteter vedrørende den pågældende sag. Den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede træffer personligt alle eventuelle yderligere, hensigtsmæssige foranstaltninger.

2. Med henblik på stk. 1 er der tale om interessekonflikt, når en upartisk og objektiv udøvelse af de opgaver, der påhviler en finansiell aktør eller en anden person omhandlet i stk. 1, bringes i fare af familiemæssige, følelsesmæssige, politiske, nationale eller økonomiske grunde eller ethvert andet interessefællesskab med tilskudsmodtageren.

3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 210 vedrørende fastsættelse af hvad, der sandsynligvis udgør en interessekonflikt, og den procedure, der i givet fald skal følges.« Artikel 32 i gennemførelsesbestemmelserne til FF 2012 ⁽¹⁾ Handlinger, der kan medføre en interessekonflikt, og procedure (Finansforordningens artikel 57)

»1. Handlinger, der kan medføre en interessekonflikt i den betydning, hvori udtrykket anvendes i finansforordningens artikel 57, stk. 2, kan, uden at dette berører deres klassificering som ulovlige aktiviteter i henhold til artikel 106, stk. 1, litra d), i finansforordningen blandt andet bestå i:

- a) at tildele sig selv eller andre uberettigede direkte eller indirekte fordele
- b) at nægte at indrømme en modtager de rettigheder eller fordele, den pågældende har krav på
- c) at udføre handlinger, der er uberettigede eller udtryk for misbrug, eller at undlade at udføre nødvendige handlinger.

Andre handlinger, der kan medføre en interessekonflikt, er handlinger, der kan påvirke den upartiske og objektive udførelse af en persons opgaver, såsom deltagelse i et evalueringsudvalg i forbindelse med en offentlig indkøbsprocedure eller en tilskudsprocedure, hvor den pågældende direkte eller indirekte kan få økonomisk fordel af resultatet af disse procedurer.

2. Det antages, at der foreligger en interessekonflikt, hvis en ansøger eller tilbudsgiver er en ansat, der er omfattet af vedtægten, medmindre hans overordnede på forhånd har givet tilladelse til, at han deltager i proceduren.

3. I tilfælde af interessekonflikt træffer den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede passende foranstaltninger for at undgå, at vedkommende uretmæssigt påvirker den pågældende proces eller procedure.«

2. Hvis der er risiko for en interessekonflikt, som involverer en ansat hos en national myndighed, forelægger den pågældende sagen for sin overordnede. Hvis der foreligger en sådan risiko for personale omfattet af vedtægten, forelægger den pågældende sagen for den relevante ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede. Den relevante overordnede eller den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede bekræfter skriftligt, om der er konstateret en interessekonflikt. Hvis der er konstateret en interessekonflikt, sikrer ansættelsesmyndigheden eller den relevante nationale myndighed, at den pågældende indstiller alle aktiviteter i sagen. Den relevante ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede eller den relevante nationale myndighed sikrer, at alle yderligere hensigtsmæssige foranstaltninger træffes i overensstemmelse med den relevante lovgivning.

3. Med henblik på stk. 1 er der tale om interessekonflikt, når en upartisk og objektiv udøvelse af de opgaver, der påhviler en finansiell aktør eller en anden person omhandlet i stk. 1, bringes i fare af familiemæssige, følelsesmæssige, politiske, nationale eller økonomiske grunde eller enhver anden direkte eller indirekte personlig interesse.«

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362 af 31.12.2012, s. 1).

I FF 2018 er anvendelsesområdet for bestemmelserne om interessekonflikter udtrykkeligt blevet udvidet til at omfatte alle forvaltningsmetoder ⁽⁷⁾ og alle aktører, herunder nationale myndigheder på alle niveauer, der er involveret i gennemførelsen af EU-budgettet, herunder forberedende foranstaltninger samt revision og kontrol.

Følgende er de vigtigste ændringer, som FR 2018 har medført med hensyn til interessekonflikter.

- Breder anvendelsesområde: finder udtrykkeligt anvendelse på delt forvaltning (ud over direkte og indirekte forvaltning) og på nationale/regionale myndigheder på alle niveauer, herunder regeringsmedlemmer
- Omformuleret definition af interessekonflikt: dækker nu »enhver anden direkte eller indirekte personlig interesse«, som er bredere end »ethvert andet interessefællesskab med tilskudsmodtageren« i artikel 57 i FF 2012
- Flere situationer er omfattet: Det kræves udtrykkeligt, at både situationer, der involverer interessekonflikter, undgås, og at disse situationer afhjælpes, herunder situationer, som »objektivt set kan opfattes« som en interessekonflikt«. Denne bestemmelse styrker den forebyggende funktion for situationer, der involverer interessekonflikter.

Delt forvaltning

Inden FF 2018 fandt reglerne om interessekonflikter i artikel 57 i FF 2012 ikke direkte anvendelse i medlemsstaterne, når de gennemførte EU-budgettet under delt forvaltning. Eftersom de specifikke foranstaltninger, der skal træffes, jf. artikel 57 i FF 2012, alene havde fokus på den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigedes opgaver, fandt bestemmelsen kun anvendelse på ansatte i EU-institutionerne og EU-organerne.

I artikel 59, stk. 1, i FF 2012 var det imidlertid fastsat, at »Kommissionen og medlemsstaterne overholder principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning, gennemsigtighed samt ikkeforskelsbehandling ⁽⁸⁾ ⁽⁹⁾[...], når de forvalter EU-midler« og at »Kommissionen og medlemsstaterne opfylder med dette for øje deres respektive kontrol- og revisionsforpligtelser«. I henhold til artikel 59, stk. 4, i FF 2012 havde organer udpeget af medlemsstaterne til at forvalte og kontrollere EU-midler under delt forvaltning allerede pligt til at indføre og sikre driften af et effektivt og produktivt system til intern kontrol.

I henhold til artikel 32, stk. 1, i FF 2012 skal budgettet endvidere gennemføres under overholdelse af en effektiv og produktiv intern kontrol, der er tilpasset den pågældende gennemførelsesmetode, og i overensstemmelse med de relevante sektorspecifikke regler. I henhold til artikel 32, stk. 3, litra c), i FF 2012 skulle disse interne kontrolsystemer kunne undgå interessekonflikter under alle metoder til budgetgennemførelse.

Undgåelsen af interessekonflikt var derfor et af principperne for delt forvaltning fastsat ved artikel 59, stk. 1, i FF 2012. Allerede inden ikrafttrædelsen af FF 2018 havde medlemsstaterne derfor efter FF 2012 pligt til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at undgå interessekonflikter, når de gennemførte EU-budgettet. Denne forpligtelse fremgår f.eks. allerede klart af godkendelseskriterierne for betalingsorganerne under den fælles landbrugspolitik ⁽¹⁰⁾.

⁽⁷⁾ De metoder, der er anvendt til at gennemføre EU-budgettet, er fastsat i artikel 62 i FF 2018 (direkte/indirekte/delt forvaltning).

⁽⁸⁾ Domstolens dom af 12.3.2015, eVigilo Ltd., C-538/13, ECLI:EU:C:2015:166, præmis 35, 42 og 43, om offentlige kontrakter. Domstolen fastslog, at en tildelingsafgørelse, der er truffet i en situation med interessekonflikt, er i strid med ligebehandlingsprincippet og princippet om gennemsigtighed. Domstolen konkluderede, at EU-retten ikke er til hinder for, at en national ret kender en afgørelse retsstridig alene på grund af partiskhed i tildelingsproceduren, som sagsøgeren ikke skal bevise, men som den ordregivende myndighed skal undersøge. En interessekonflikt medfører en risiko for, at den ordregivende myndighed lader sig lede af betragtninger, der er den omhandlede kontrakt uvedkommende, og for at der af denne grund alene gives præference til en tilbudsgiver. En sådan interessekonflikt kan således udgøre en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og princippet om gennemsigtighed. De ordregivende myndigheder forpligtelse til at overholde principperne om ligebehandling og ikke-forskelsbehandling af økonomiske aktører og til at handle på en gennemsigtig måde betyder, at de er tildelt en aktiv rolle i forbindelse med anvendelsen af disse principper for indgåelse af offentlige kontrakter. Den ordregivende myndighed skal derfor efterprøve, om der foreligger eventuelle interessekonflikter og til at træffe passende foranstaltninger med henblik på at forebygge, identificere og afhjælpes interessekonflikter.

⁽⁹⁾ I en anden sag (dom afsagt af Retten i Første Instans af 17.3.2005, AFCon Management Consultants m.fl. mod Kommissionen, T-160/03, ECLI:EU:T:2005:107, præmis 74) vedrørende Kommissionens udbudsprocedure var kravet om undgåelse af interessekonflikter også baseret på princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

⁽¹⁰⁾ Bilag I til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 907/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår betalingsorganer og andre organer, finansiel forvaltning, regnskabsafslutning, sikkerhedsstillelse og brug af euroen (EUT L 255 af 28.8.2014, s. 18), særlig punkt 1, litra B) nr. v).

3.2. De nye bestemmelser om interessekonflikter i FF 2018

En vigtig retlig bestemmelse⁽¹⁾ med henblik på at undgå interessekonflikter er artikel 61 i FF 2018, som indeholder reviderede regler om interessekonflikter. Fra den 2. august 2018 finder den anvendelse på alle midler, der stammer fra EU-budgettet, og på alle forvaltningsmetoder.

Artikel 61 i FF 2018 finder direkte anvendelse i medlemsstaterne, i det omfang de er involveret i gennemførelsen af EU-budgettet. Følgelig afhænger deres forpligtelse til at forebygge og håndtere interessekonflikter, som omhandlet i denne artikel, ikke af vedtagelsen af nationale gennemførelsesforanstaltninger. Artikel 61 i FF 2018 indeholder imidlertid ikke en omfattende regulering af interessekonflikter og den måde, hvorpå de bør håndteres, da den henviser til passende foranstaltninger for at undgå, at der opstår interessekonflikter, og for at afhjælpe interessekonflikter. De nationale myndigheder har fortsat kompetencen til at vedtage supplerende og eventuelt endnu mere detaljerede og/eller strengere nationale regler som det fremgår af bestemmelsen om, at »alle yderligere hensigtsmæssige foranstaltninger træffes i overensstemmelse med den relevante lovgivning« i artikel 61, stk. 2, i FF 2018.

I ovenstående sammenhæng er anvendelsen af sådanne nationale regler ikke længere udelukkende et nationalt anliggende og kan være omfattet af anvendelsesområdet for tjek, kontrol og revision, der udføres af Kommissionens tjenestegrene samt Den Europæiske Revisionsret, i overensstemmelse med artikel 61, stk. 2, i FF 2018. Selv om medlemsstaterne har kompetence til at anvende deres egne supplerende og/eller mere detaljerede nationale regler (selv hvis artikel 61 i FF 2018 finder direkte anvendelse), bør de overveje at tilpasse eller supplere lempeligere eller ufuldstændige nationale regler for at forbedre retssikkerheden i de gældende regler, når det drejer sig om EU-budgettet.

Eksempel på regler om etik og interessekonflikter på medlemsstatsniveau:

- 1) I en medlemsstat er det forbudt for personer, der sidder i ledende stillinger inden for den offentlige forvaltning (f.eks. minister, statssekretær eller chef for centralkontor), at eje mere end 10 % af aktierne i private selskaber.
- 2) I en anden medlemsstat må regeringschefen, ministre og medlemmer af parlamentet ikke modtage gaver, eje aktier i private eller offentlige selskaber eller tildeles offentlige kontrakter.
- 3) I en tredje medlemsstat må en person, der sidder i en stilling i den offentlige sektor, ikke udøve nogen form for handelsaktiviteter, hvis de ejer mere end 10 % af aktierne i et selskab.
- 4) I en fjerde medlemsstat må ministre og medlemmer af parlamentet ikke være en del af private selskabers tilsyns- eller ledelsesorganer, og de skal, hvis de ejer mere end 0,5 % af aktierne i et privat selskab, overdrages deraf følgende ledelsesrettigheder til en anden person i hele deres mandatperiode.
- 5) I en femte medlemsstat skal embedsmænd, der har finansielle ansvarsområder, og hvis det hierarkiske niveau eller arten af deres opgaver kræver det, senest to måneder efter deres udnævnelse træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at deres finansielle formue i løbet af deres embedsperiode forvaltes på betingelser, der udelukker enhver ret til indsigt fra deres side.

3.2.1. Definition af interessekonflikt

I henhold til artikel 61 i FF 2018 er der tale om en interessekonflikt, »når en upartisk og objektiv udøvelse af de opgaver, der påhviler en finansiel aktør eller en anden person« der er involveret i budgetgennemførelse »bringes i fare af familiemæssige, følelsesmæssige, politiske, nationale eller økonomiske grunde eller enhver anden direkte eller indirekte personlig interesse«.

Der kan opstå en interessekonflikt, selv om personen reelt ikke drager fordel af situationen, da det er tilstrækkeligt, at omstændighederne bringer en upartisk og objektiv udøvelse af deres opgaver i fare. Sådanne omstændigheder skal dog have en vis identificerbar og individuel forbindelse med (eller indvirkning på) konkrete aspekter af den pågældendes adfærd, optræden eller forhold.

⁽¹⁾ Parallelt med EU's udbudsdirektiver, personalevedtægten og adskillige sektorspecifikke regler.

En simpel forbindelse med personens overbevisninger, synspunkter, holdninger eller præferencer udgør sædvanligvis ikke eller ikke automatisk en personlig interesse (men det afhænger af den konkrete sag). Personer, der er involveret i budgetgennemførelse, bør imidlertid udøve deres ret til ytringsfrihed, holdningsfrihed, politisk deltagelse og aktivt medborgerskab på en måde, der tager hensyn til og imødekommer de risici, der kan opstå for deres upartiskhed i udøvelsen af deres opgaver og for deres institutioners eller myndigheders image og omdømme ⁽¹²⁾.

Der vil desuden sædvanligvis ikke være tale om en interessekonflikt, hvis den pågældende person kun er et medlem af offentligheden eller en del af en bred persongruppe, medmindre personen (eller den nærtstående person, f.eks. et familiemedlem) befinder sig i en specifik og anderledes situation end de øvrige medlemmer af offentligheden eller den brede persongruppe.

Begrebet interessekonflikt dækker sædvanligvis ikke situationer, hvor den pågældende persons opgaver med at gennemføre EU-budgettet vedrører afgørelser, 1) der er af generel karakter og baseret på objektive kriterier, som gælder for en hel erhvervssektor eller en meget bred gruppe af potentielle tilskudsmodtagere, og 2) som derfor hverken vil blive bragt i fare af følelsesmæssige, politiske, nationale eller økonomiske grunde eller af den omstændighed, at den pågældende person eller et medlem af dennes familie er blandt tilskudsmodtagerne.

Nationale, politiske, følelsesmæssige eller andre grunde som nævnt i artikel 61, stk. 3, i FF 2018 er faktorer, der kan bringe upartiskheden og objektiviteten hos en person, der er involveret i budgetgennemførelsen, i fare. For at undgå sådanne kompromitteringer bør personer, der er involveret i budgetgennemførelse, således afholde sig fra enhver form for engagement, påvirkning eller pres, som kan påvirke deres upartiskhed og objektivitet (eller opfattelsen af deres upartiskhed eller objektivitet) i deres faglige arbejde. Dette kan navnlig være en følge af venskaber eller fjendskaber, familieforhold, partitilhørsforhold, foreninger eller religiøse overbevisninger. Personer, der er involveret i budgetgennemførelse, bør basere deres arbejde og faglige skøn på udelukkende retlige og objektive kriterier og på tilstrækkelige og passende dokumentation ⁽¹³⁾.

Udtrykket »enhver anden direkte eller indirekte personlig interesse« er bredere end ordlyden af FR 2012, hvor der henvises til »ethvert andet interessefællesskab med tilskudsmodtageren«. En indirekte interesse er mere vidtrækkende end den direkte forbindelse mellem den pågældende person og modtageren af EU-midler.

Direkte og indirekte interesse kan også omfatte gaver eller repræsentation og ikke-økonomiske interesser eller være resultatet af et engagement i ikke-statslige eller politiske organisationer (også ulønnet), konkurrerende loyalitetsforpligtelser mellem en enhed, som er forpligtet overfor, og en anden person eller enhed, som personen er forpligtet overfor.

Eksempel på en personlig interesse:

En leder af en forvaltningsmyndighed/et betalingsorgan:

- 1) kan have en direkte personlig (familiemæssig) interesse i at tildele EU-midler til et projekt i sin ægtefælles/partners virksomhed (og skal derfor erklære, at der foreligger en interessekonflikt, og undlade at deltage i beslutningstagningen vedrørende det pågældende projekt, således at situationen kan håndteres)
- 2) kan have en indirekte personlig (familiemæssig) interesse i at tildele EU-midler til en virksomhed, der har lovet at opføre en ny fabrik, hvor ægtefælles/partnerens virksomhed sandsynligvis vil blive den vigtigste underleverandør (og skal derfor undlade at deltage i beslutningstagningen vedrørende tildelingsproceduren) eller ejer den jord, som virksomheden skal købe for at opføre fabrikken.

⁽¹²⁾ Se også f.eks. artikel 12, 12b, 15 og 17a i forordning nr. 31 (EØF), nr. 11 (Euratom), om vedtægten for tjenestemænd og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab.

⁽¹³⁾ Se f.eks. artikel 12, 12b, 15 og 17a i forordning nr. 31 (EØF), nr. 11 (Euratom), om vedtægten for tjenestemænd og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab og Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 240/2014 af 7. januar 2014 om den europæiske adfærdskodeks for partnerskab inden for rammerne af de europæiske struktur- og investeringsfonde (EUT L 74 af 14.3.2014, s. 1).

De forhold, der udgør et familiemæssigt tilhørsforhold, kan variere fra land til land og skal analyseres inden for den retlige og kulturelle kontekst (f.eks. afhængigt af graden af slægtskab). Teksten i og formålet med artikel 61 i FF 2018 som omhandlet i kapitel 2, dvs. at beskytte integriteten og upartiskheden under beslutningstagningen vedrørende gennemførelsen af EU-budgettet og offentlighedens tillid hertil, danner imidlertid grundlag for nogle generelle retningslinjer.

- Det skal for det første bemærkes, at der i artikel 61, stk. 3, i FF 2018 henvises særskilt til »familiemæssige« og »følelsesmæssige« grunde. Der kræves derfor ikke et følelsesmæssigt bånd mellem familiemedlemmer, for at en persons upartiskhed kan bringes i fare af familiemæssige årsager
- For det andet anføres interessekonflikter i artikel 61, stk. 3, i FF 2018 ikke som en automatisk følge af et familieforhold, men at den pågældende persons upartiskhed skal bringes i fare (dette kan undtagelsesvis ikke være tilfældet)
- Ud fra formålet med artikel 61 i FF 2018 om at beskytte integriteten af budgetgennemførelsen og offentlighedens tillid kan det for det tredje udledes, at begrebet familie bør omfatte forhold mellem den pågældende person og en involveret part, som typisk ville give anledning til rimelig mistanke om en potentiel uberettiget familierelateret indflydelse på uøvelsen af officielle funktioner.

På denne baggrund bør artikel 61 i FF 2018 i det mindste omfatte den nærmeste familie. Begrebet nærmeste familie går betydeligt videre end kernefamilien, men dets præcise omfang er ikke universelt anerkendt eller defineret i EU-retten, bortset fra inden for specifikke politikområder, herunder navnlig migration. Kommissionens tjenestegrene er af den opfattelse, at »nærmeste familie« i forbindelse med artikel 61 i FF 2018 og på grundlag af dens formål mindst bør omfatte følgende forhold, herunder hvis er dannet gennem adoption: ægtefælle (herunder en partner, med hvem den pågældende person har indgået et (ikke-)registreret ikke-ægteskabeligt partnerskab, børn og forældre, bedsteforældre, oldeforældre, børnebørn, oldebørn, (halv-)søskende (herunder fra sammensatte familier), onkler og tanter, niecer og nevøer, fætre og kusiner i første led, svigerforældre, svigerbørn, svogre og svigerinder, stedforældre og stedbørn.

Ekstistensen af en af disse familieforbindelser mellem den pågældende person og en involveret part bør i det mindste anses for en situation, der objektivt opfattes som en interessekonflikt (se kapitel 3.2.3), medmindre der er tale om særlige og objektivt plausible omstændigheder.

Bortset fra begrebet »nærmeste familie« kan det bredere begreb »den udvidede familie« også føre til en interessekonflikt, navnlig ifølge regler og forskrifter eller social opfattelse i det pågældende land eller under hensyntagen til yderligere omstændigheder som f.eks. følelsesmæssige eller økonomiske bånd

- Endelig er offentlighedens tillid til en forsvarlig gennemførelse af EU-budgettet som beskyttet ved artikel 61 i FF 2018 i princippet udelelig. Borgerne i land A skal kunne stole på budgetgennemførelsens integritet i land B. Der er derfor kun meget begrænset plads til variationer fra land til land med hensyn til anvendelsen af standarder afledt af artikel 61 i FF 2018.

Et personligt venskab (eller et forhold mellem gudforældre og gudbørn), som kan indebære en tættere tilknytning end med den nærmeste familie, kan ligeledes føre til en situation, hvor den pågældende person ville bringe sin upartiskhed og objektivitet i fare gennem sit særlige forhold til den pågældende ven.

Alle, der bor permanent i den pågældende persons husstand, befinder sig i det mindste i en situation, der objektivt kan opfattes som en interessekonflikt ⁽¹⁴⁾, medmindre en sådan konklusion afvises af et objektivt plausibelt modargument.

Eksempel på regler om etik og interessekonflikter på medlemsstatsniveau:

I en medlemsstat må medlemmer af parlamentet, medlemmer af regeringen eller lokale forvaltning ikke ansætte en person fra deres nærmeste familien (ægtefælle, børn og forældre) som parlamentarisk assistent eller medlem af deres kabinet). Ved ansættelse af en person fra den bredere familie (søskende, svogre, svigerinder, nevøer eller niecer, tidligere ægtefælle osv.) skal ansættelsen anmeldes i henhold til loven.

⁽¹⁴⁾ Se kapitel 3.2.3.

3.2.2. Hvem er omfattet?

Kommissionen er ansvarlig for gennemførelsen af EU-budgettet i samarbejde med medlemsstaterne i overensstemmelse med de finansielle regler for udarbejdelse og gennemførelse heraf, samtidig med at princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning (artikel 317 i TEUF ⁽¹⁵⁾ og artikel 63, stk. 1, i FF) skal overholdes.

Finansielle aktører og andre personer (på EU-plan eller nationalt plan), herunder nationale myndigheder, er omfattet af artikel 61 i FF 2018, når de på ethvert niveau er involveret i gennemførelsen af EU-budgettet under direkte, indirekte og delt forvaltning (herunder forberedende foranstaltninger, revisioner eller kontroller). Dette betyder, at artikel 61 i FF 2018 finder anvendelse på alle og alle enheder under medlemsstaternes jurisdiktioner ⁽¹⁶⁾, som er involveret i gennemførelsen af EU-budgettet ⁽¹⁷⁾.

Artikel 61 i FF 2018 vedrører: i) finansielle aktører ⁽¹⁸⁾ (som omhandlet i afsnit IV, kapitel 4, artikel 73, 76, 77 og 89, i FF 2018), som er anvisningsberettigede (hver EU-institution udøver funktionen som anvisningsberettiget og delegerer — og videredelegerer — funktionen som anvisningsberettiget til ansatte på et passende niveau), regnskabsførere (udnævnt af hver EU-institution blandt tjenestemænd omfattet af vedtægten ⁽¹⁹⁾) og forskudsbestyrere (udpeget ved en afgørelse, som træffes af EU-institutionens regnskabsfører på grundlag af et behørigt begrundet forslag fra den ansvarlige anvisningsberettigede) og ii) ansatte (herunder medlemmer af åbnings- og evalueringsudvalg og eksterne eksperter, der er udvalgt til at bistå dem ⁽²⁰⁾), som er involveret i gennemførelsen af EU-budgettet.

De eksterne partner, der har fået overdraget den (indirekte) forvaltning af EU-fonde anført i artikel 62, stk. 1, litra c), i FF 2018, herunder enhver enhed, som den eksterne partner har et kontraktligt forhold til med henblik på budgetgennemførelsen (f.eks. finansielle formidlere), er også omfattet af anvendelsesområdet for artikel 61 i FF 2018, og det samme gælder deres ansatte og medlemmer, når de er under medlemsstaternes jurisdiktioner og er involveret i gennemførelsen af EU-budgettet (se kapitel 4 for yderligere oplysninger og anbefalinger).

Med hensyn til forvaltningsorganer omhandlet i artikel 69 i FF 2018 finder artikel 61 i FF 2018 direkte anvendelse på dem.

Med hensyn til decentrale agenturer omhandlet i artikel 70 i FF 2018 er reglerne om interessekonflikter fastsat i artikel 42 i rammefinansforordningen ⁽²¹⁾. For offentlig-private partnerskabsorganer omhandlet i artikel 71 i FF 2018 er reglerne om interessekonflikter fastsat i artikel 27 i finansforordningsmodellen ⁽²²⁾. Begge disse artikler afspejler bestemmelserne i

⁽¹⁵⁾ Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

⁽¹⁶⁾ Forordninger er retsakter, der automatisk og ensartet finder anvendelse i alle EU-lande, så snart de træder i kraft, uden at det er nødvendigt at gennemføre dem i national ret. De er bindende på alle punkter i alle EU-lande.

⁽¹⁷⁾ Artikel 61 i FF 2018 finder generelt ikke anvendelse på kandidater, tilbudsgivere, ansøgere, tilskudsmodtagere (herunder endelige modtagere i forbindelse med finansielle instrumenter under delt forvaltning) og kontrahenter og bør ikke anvendes i forbindelse med dem, medmindre de befinder sig i en specifik og anderledes situation. I denne henseende kan der være tilfælde, hvor artikel 61 i FF 2018 finder anvendelse, og der kan kun drages en konklusion under hensyntagen til den retlige ramme, hvorunder ovennævnte kandidater, tilbudsgivere, ansøgere, tilskudsmodtagere og kontrahenter udøver deres rolle eller funktioner. Med henblik på forordningen om fælles bestemmelser kan en tilskudsmodtager f.eks. være det organ, der yder støtten (i forbindelse med statsstøtte, hvor støtten pr. virksomhed er under 200 000 EUR). Der opstår en lignende situation i forbindelse med operationer under finansielle instrumenter, hvor tilskudsmodtageren er det organ, der gennemfører det finansielle instrument, eller holdingfonden, alt efter omstændighederne, eller hvor forvaltningsmyndigheden modtager teknisk bistand under et program. I disse tilfælde gennemfører organerne EU-budgettet, og de er omfattet af bestemmelserne i artikel 61 i FF 2018. En lignende situation opstår, når en myndighed udliciterer nogle af sine opgaver i forbindelse med budgetgennemførelsen til en ekstern virksomhed. I dette tilfælde er den eksterne virksomhed involveret i budgetgennemførelsen og er derfor omfattet af bestemmelserne i artikel 61 i FF 2018. Flere oplysninger kan findes i kapitel 3.2.4, sidste afsnit, kapitel 4.1 for direkte/indirekte forvaltning, kapitel 5.2 for delt forvaltning og slutningen af kapitel 6.4, som omhandler yderligere foranstaltninger vedrørende tilskudsmodtagere og kontrahenter.

⁽¹⁸⁾ <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/en/man/finactor/Pages/finactor.aspx>.

⁽¹⁹⁾ Forordning nr. 31 (EØF), 11 (Euratom), om vedtægten for tjenestemænd og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab.

⁽²⁰⁾ Artikel 150, stk. 5, i FF 2018.

⁽²¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/715 af 18. december 2018 om rammefinansforordningen for de organer, der er nedsat i henhold til TEUF og Euratomtraktaten og omhandlet i artikel 70 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 (EUT L 122 af 10.5.2019, s. 1).

⁽²²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/887 af 13. marts 2019 om en finansforordningsmodel for offentlig-private partnerskabsorganer, jf. artikel 71 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 (EUT L 142 af 29.5.2019, s. 16).

artikel 61 i FF 2018, nævner udtrykkeligt medlemmerne af deres respektive bestyrelser og er desuden indarbejdet i de finansielle bestemmelser for alle de berørte decentrale agenturer og offentlig-private partnerskabsorganer. For så vidt som disse enheder gennemfører EU-budgettet under indirekte forvaltning, finder artikel 61 i FF 2018 anvendelse.

I tilfælde af delt forvaltning har de nationale myndigheder ansvaret for at etablere interne kontrolsystemer med en klar fordeling af ansvarsområder og opgaver, da dette er relevant for at fastslå en persons »inddragelse i budgetgennemførelsen« i hvert enkelt tilfælde.

Det bør imidlertid bemærkes, at »inddragelse« i henhold til artikel 61, stk. 1, i FF 2018 omfatter forberedende foranstaltninger og alle trin i processen med planlægning, beslutningstagning, forvaltning, revision og kontrol af anvendelsen af EU-midler. Dette begreb omfatter derfor enhver, der kan påvirke beslutningsprocessen, herunder nationale, regionale og lokale myndigheder, ansatte eller medlemmer af disse myndigheder og regeringsmedlemmer, i det omfang de er involveret i et af ovennævnte trin i gennemførelsen af EU-budgettet.

Artikel 61 i FF 2018 finder derfor anvendelse på ethvert trin, der (skal) tages af enhver, der er ansvarlig for, og som kan styre og/eller påvirke beslutningsprocessen i forbindelse med gennemførelsen af EU-budgettet. Deres inddragelse skal dog være forholdsvis betydelig: Personen skal have ret til at udøve en vis grad af skøn over eller kontrol med gennemførelsen af budgettet (dvs. beføjelse til at handle eller give instrukser til dem, der handler, eller rådgivning af eller udstedelse af retningslinjer til dem, der handler).

Eksempel på en person, der arbejder for en forvaltningsmyndighed/tjenestegren i Kommissionen, men som ikke er involveret i gennemførelsen af EU-budgettet og derfor ikke er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 61 i FF 2018:

En ansat, der arbejder i kommunikationsafdelingen, som kun er ansvarlig for at offentliggøre indkaldelser af forslag på et websted, men som ikke griber ind i udarbejdelsen heraf, er ikke involveret i budgetgennemførelsen (selv om vedkommende arbejder for en forvaltningsmyndighed/tjenestegren i Kommissionen).

Ud over graden af nærhed til beslutningsprocessen skal andre vigtige aspekter tages i betragtning, f.eks. karakteren og betydningen af det ansvar, der udøves (herunder om det er politisk, administrativt, lovgivende eller udøvende), de eksisterende funktionelle eller hierarkiske forbindelser og karakteren af beslutningsprocessen samt dens gennemsigtighed og åbenhed over for offentlig kontrol. Alle disse aspekter har også indflydelse på den objektive opfattelse af interessekonflikter (se kapitel 3.2.4).

Eksempler på personer på alle niveauer, der er involveret i gennemførelsen af EU-budgettet, herunder forberedende foranstaltninger, og som derfor er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 61 i FF 2018:

- 1) Et medlem af regeringen eller en kommissær, som har direkte eller indirekte beføjelse til at instruere eller påvirke en myndighed eller tjeneste, der forvalter EU-midler (dette er relevant, hvis der er en risiko for, at stillingen fører til konkrete situationer, der kan udføre eller kan opfattes som en interessekonflikt).
- 2) En leder af en national eller regional myndighed/en tjenestegren i Kommissionen/et EU-organ, kontor eller -agentur, der forvalter EU-midler, som har beføjelse til at instruere en person med ansvar for at vurdere ansøgninger om EU-midler (samme som ovenfor).
- 3) En ansat ved en national eller regional myndighed/en tjenestegren i Kommissionen/et EU-organ, kontor eller -agentur, der forvalter EU-midler, som er ansvarlig for forvaltningen af udbudskontrakter eller tilskud (samme som ovenfor).
- 4) En ansat ved et betalingsorgan/en attesteringsmyndighed attesteringsmyndighed/en revisionsmyndighed/en tjenestegren i Kommissionen (eller en person/enhed, som en aktivitet er blevet outsourcet til) med ansvar for at revidere gennemførelsen af EU-midler.

Sammensætning af rådgivende grupper i forbindelse med budgetgennemførelsen

Private interesser kan påvirke gennemførelsen af det offentlige budget gennem rådgivende grupper, der er nedsat af offentlige myndigheder. Ved rådgivende gruppe eller ekspertgruppe forstås enhver form for komité, udvalg, panel, taskforce eller lignende eller en undergruppe heraf, som leverer rådgivning, ekspertise eller anbefalinger om budgetgennemførelse til EU-institutioner og nationale myndigheder. De består sædvanligvis af repræsentanter for offentlige myndigheder, den private sektor og/eller civilsamfundsorganisationer og kan oprettes af EU-institutioner og nationale myndigheder.

Der kan være en risiko for budgetgennemførelsens integritet, hvis f.eks. private interesser i høj grad styrer eller påvirker rådgivende grupper arbejde. Hvis f.eks. virksomhedsledere eller interesserepræsentanter rådgiver regeringer som medlemmer af en rådgivende gruppe, kan de indgå i beslutningsprocessen med direkte indflydelse på beslutningstagerne, mens de stadig har deres egne private interesser. Mens rådgivende gruppers ekspertise bestemt er vigtig for kvaliteten af beslutningsprocessen, er det lige så vigtigt, at sådanne grupper har en afbalanceret sammensætning, som repræsenterer de forskellige relevante ekspertise- og interesseområder, der kræves i forbindelse med det pågældende organs specifikke opgaver og/eller beslutninger.

Med henblik på anvendelsen af artikel 61 i FF 2018 på medlemmer af sådanne rådgivende grupper er det vigtigt at skelne mellem på den ene side de sektorspecifikke eller samfundsmæssige interesser, som de officielt repræsenterer i den rådgivende gruppe, og medlemmets personlige interesser (f.eks. fordi et projekt, der forelægges den rådgivende gruppe, gennemføres af medlemmets ægtefælle/partner) på den anden. I sidstnævnte tilfælde har medlemmet pligt til at oplyse om situationen og skal udelukkes fra drøftelserne om dette projekt.

3.2.3. »Situationer, der objektivt set kan opfattes som en interessekonflikt«

Enhver aktivitet eller interesse, som kan gribe ind i en upartisk og objektiv udøvelse af en finansiel aktørs eller en anden persons funktioner og dermed påvirke offentlighedens tillid til den forsvarlige forvaltning af EU-budgettet, er en situation, der kan opfattes som en interessekonflikt.

Der kan navnlig forekomme en opfattet interessekonflikt, når en person, uanset vedkommendes hensigter, med rimelighed kan selv vurdere, at han eller hun har konkurrerende personlige og offentlige interesser, idet disse interesser risikerer at undergrave vedkommendes evne til at varetage sine opgaver og ansvarsområder på en upartisk og objektiv måde (en risiko eller mulighed for favorisering eller fjendtlighed af familiemæssige årsager og nationalt eller politisk tilhørsforhold kan f. eks. objektivt opfattes som en interessekonflikt). En opfattet interessekonflikt dækker objektive omstændigheder, der påvirker tilliden til en persons eller enheds uafhængighed og upartiskhed, selv om interessekonflikten ikke materialiserer sig ⁽²³⁾, eller selv om personelt reelt ikke drager fordel af situationen. I denne sammenhæng er det yderst vigtigt at sikre den effektive overholdelse af reglerne om undgåelse af interessekonflikter og at undgå enhver tvivl, som en rimelig, informeret, objektiv og tillidsfuld person måtte have med hensyn til, hvorvidt adfærden hos en person, der er involveret i budgetgennemførelsen, er i overensstemmelse med reglerne.

Medtagelsen af udtrykket »situationer, der objektivt set kan opfattes som en interessekonflikt« i artikel 61 i FF 2018 sikrer delvis overensstemmelse med udbudsdirektivets definition af interessekonflikt. Til forskel fra udbudsdirektivet indeholder artikel 61 i FF 2018 imidlertid udtrykket »objektivt«: Det blev føjet til FF 2018 for at understrege betydningen af at vurdere risikoen for opfattede interessekonflikter på et objektivt og rimeligt grundlag. Dette omfatter navnlig verificerbare faktuelle tegn på, at der er en forbindelse ⁽²⁴⁾ mellem funktionerne og den pågældende interesse, f.eks. en beføjelse til at handle eller give instrukser, en forbindelse via en tredjepart, en fortsat forbindelse til tidligere stillinger, en forbindelse til fremtidige stillinger eller en hierarkisk og/eller funktionel forbindelse.

⁽²³⁾ F.eks. en ansat, der udnytter sine beføjelser til at begunstige/bevidst favorisere en økonomisk enhed, der ejes af et medlem af den nærmeste familie.

⁽²⁴⁾ Domstolens dom af 12.3.2015, eVigilo Ltd., C-538/13, ECLI:EU:C:2015:166, præmis 45: »Oplysninger, såsom de i hovedsagen omhandlede påstande vedrørende forbindelser mellem de af den ordregivende myndighed udnævnte sagkyndige og specialisterne fra de virksomheder, der fik tilkendt kontrakten, bl.a. den omstændighed, at disse personer arbejder sammen på samme universitet, tilhører samme forskergruppe eller indgår i over-/underordningsforhold på dette universitet, såfremt disse godtgøres, udgør sådanne objektive oplysninger, der skal udløse en udførlig undersøgelse, der foretages af den ordregivende myndighed eller i givet fald af de administrative eller judicielle kontrolmyndigheder.«

Interessen skal være tilstrækkelig betydelig til at blive opfattet som værende i stand til at bringe »en upartisk og objektiv udøvelse af« opgaverne i fare. Det kan generelt hævdes, at jo større ansvar og ansvarlighed, jo større interesse eller jo tættere inddragelsen i budgetgennemførelse der er tale om, jo større er sandsynligheden for en opfattet interessekonflikt.

I denne henseende fastsætter artikel 61 i FF 2018 ikke en præcis kvantitativ tærskel for de interesser, der kan give anledning til en interessekonflikt, og det forekommer heller ikke muligt at fastsætte en sådan. En andel på 10 % i en virksomhed forekommer måske ikke stor, men den (eller endda en mindre procentvis andel) kan stadig være den største enkelte andel i det pågældende selskab, den kan være ledsaget af en ret til at nedlægge veto mod vigtige beslutninger i selskabet, eller den kan udgøre et betydeligt aktiv i betragtning af selskabets størrelse. I sådanne situationer kræves der en grundig undersøgelse af hvert enkelt tilfælde.

Eksempler på, hvornår en person, der arbejder for en forvaltningsmyndighed/et betalingsorgan (eller en national ordregivende myndighed) eller tjenestegren i Kommissionen, som er ansvarlig for at evaluere ansøgninger om EU-finansiering, kan befinde sig i en situation, der kan udgøre eller objektivt opfattes som en interessekonflikt:

- 1) Personen (eller dennes partner) udfører rådgivningsarbejde for en konsulentvirksomhed eller en tredjepart, som leverer tjenesteydelser til konsulentvirksomheden, om indgivelse af ansøgninger om EU-finansiering.
- 2) Personen (eller et medlem af vedkommendes nærmeste familie) ejer direkte eller indirekte en virksomhed, som ansøger om EU-finansiering.
- 3) Personen har et personligt venskab med lederne/ejerne af en virksomhed, som ansøger om EU-finansiering.
- 4) Personen er kandidat (som medlem af et politisk parti) til et offentligt embede, og vedkommendes politiske parti har forretningsforbindelser med en specifik virksomhed, der ansøger om EU-finansiering.
- 5) Inden en person forlader sin stilling i den offentlige forvaltning, indgår vedkommende forhandling om en fremtidig ansættelse i en virksomhed, der ansøger om EU-finansiering ⁽²⁵⁾ (eller en tilknyttet virksomhed, et partnerselskab eller et andet selskab med overlappende ejerskab i forhold til den virksomhed, der ansøger om EU-finansiering).
- 6) Personen har for nylig arbejdet i en ledende stilling i en virksomhed, der ansøger om EU-finansiering, og var ansvarlig for den særlige afdeling i virksomheden, som nu ansøger om finansiering.
- 7) Hvis personen bor i en kommune, der ansøger om infrastruktur støtte, bør dette ikke nødvendigvis og objektivt opfattes som en begrundelse for, at der er tale om en interessekonflikt. Jo større den gruppe, som personen tilhører, og som ville drage fordel af en foranstaltning, er — i dette tilfælde befolkningen i den pågældende kommune — jo mere udvandes risikoen for interessekonflikter generelt. Der skal dog stadig foretages en vurdering fra sag til sag, hvis f.eks. den pågældende person vil drage fordel af finansieringsforanstaltningen på en bestemt måde. Hvis eksempelvis offentlige infrastrukturforanstaltninger øger ejendomsværdien af vedkommendes boligområde, kan der opstå en opfattet interessekonflikt.

3.2.4. Forpligtelser i tilfælde af en interessekonflikt

Reglerne om interessekonflikter bør gennemføres på en fuldstændigt forebyggende måde, da de har til formål at forhindre, at en person overhovedet befinder sig i en situation, hvor vedkommende vil udøve sine beføjelser på en måde, der er påvirket af vedkommendes interesser. Hvis det viser sig, at den upartiske dømmekraft hos en person, der er involveret i gennemførelsen af EU-budgettet, kan hæmmes af personlige interesser, enten ved at begunstige et bestemt valg eller ved at være alt for kritisk eller fjendtlig med henblik på at undgå en opfattelse af favorisering, bør denne situation straks behandles, inden den kan føre til en ubehørig handling.

Når der foreligger en situation, som objektivt kan opfattes som en interessekonflikt, skal den undersøges og afhjælpes på en sådan måde, at den ikke længere objektivt kan opfattes som sådan. I denne sammenhæng og med forbehold af strengere nationale regler skal finansielle aktører og andre personer, der er involveret i gennemførelsen af EU-budgettet:

— undlade at foretage handlinger, der vil kunne medføre, at deres egne interesser kommer i konflikt med EU's interesser

⁽²⁵⁾ OECD »Managing Conflict of Interest in the Public Sector«, OECD Guidelines and Country Experiences (2003), s. 25, <http://www.oecd.org/corruption/ethics/48994419.pdf>.

Eksempel

Undlade at foretage handlinger, der vedrører deres personlige interesser. *En person må ikke træffe afgørelse om tildeling af offentlige midler til, evaluere, overvåge, kontrollere eller revidere et projekt, som vedkommende (eller dennes personlige venner eller nærmeste familie) skal være eller har været involveret i.*

- træffe passende foranstaltninger for at undgå, at der opstår interessekonflikt i de funktioner, der henhører under deres ansvar

Eksempel

Den pågældende person skal afholde sig fra at træffe afgørelser, der påvirker tildelingen af midler til deres egne enheder (eller enheder tilhørende nærmeste familie). Det skal sikres, at der ikke sker nogen påvirkning af beslutningstagningen ⁽²⁶⁾ i forbindelse med budgetgennemførelsen. *Landbrugsjord (hvis jorden er støtteberettiget) giver eksempelvis automatisk (da der ikke er nogen udvælgelsesprocedure) en tilskudsmodtager ret til at modtage direkte betalinger under Den Europæiske Garantifond for Landbruget. I en sådan situation bør den pågældende person ikke deltage i beslutningsprocessen vedrørende det bestemte areals støtteberettigelse.*

- træffe passende foranstaltninger for at afhjælpe situationer, der objektivt set kan opfattes som en interessekonflikt.

Eksempel

Den pågældende person bør træffe foranstaltninger, der sikrer, at vedkommende ikke længere er involveret noget trin i budgetgennemførelsen eller ikke længere har nogen økonomiske interesser eller andre personlige interesser som omhandlet i artikel 61 i FF 2018 i forbindelse med en enhed, der ansøger om EU-finansiering. Personen kan således afbryde alle forbindelser med enheden; eller den pågældende person bør undlade at deltage i beslutningstagningen vedrørende tildelingen af EU-midler til den pågældende enhed (herunder ved at trække sig tilbage, hvis umiddelbar afholdelse fra at deltage ikke afhjælper situationen tilstrækkeligt), eller enheden kan trække ansøgningen om EU-finansiering tilbage.

Nedenstående foranstaltninger skal træffes, når der er risiko for en interessekonflikt, som involverer en person, der deltager i gennemførelsen af EU-budgettet.

- Personen skal indberette det til sin overordnede (eller til den relevante ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede) (eller, hvis der er tale om politisk udsatte personer, bør personen fremlægge oplysninger om relevante personlige interesser i en offentlig erklæring om interesser)
- Den relevante overordnede (eller den relevante ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede) skal skriftligt bekræfte, om der foreligger en interessekonflikt (og den pågældende person skal undlade at give anledning til fait accompli, mens den overordnede træffer sin beslutning). Den overordnede skal foretage en vurdering og nøje overveje, om en person, som har kendskab til de relevante forhold, med sandsynlighed ville mene, at organisationens integritet er truet af en uløst interessekonflikt. Den overordnede bør vurdere, om det er nødvendigt at udskifte den person, som har erklæret en mulig interessekonflikt. Inden da bør myndigheden eller den overordnede, uden at det berører gældende ret, drøfte situationen med den pågældende person for bedre at vurdere risikoen for en partisk udførelse af vedkommendes opgaver
- Hvis det konstateres, at der foreligger en interessekonflikt, skal den relevante nationale myndighed (eller ansættelsesmyndigheden) sørge for, at den pågældende ansatte ophører med at udføre alle relevante aktiviteter i forbindelse med budgetgennemførelsen, herunder alle forberedende foranstaltninger.

⁽²⁶⁾ Herunder kontrol, anvisning, betaling og bogføring af krav eller betalingsanmodninger.

I henhold til artikel 61 i FF 2018 skal den nationale myndighed (eller den relevante ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede) sikre, at der træffes yderligere hensigtsmæssige foranstaltninger i overensstemmelse med gældende ret (se kapitel 3.2 og 6.2). Dette er vigtigt, ikke kun for at løse problemet, men også for at sikre forretningskontinuiteten. I denne forbindelse kan myndigheden (eller den relevante ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede) have brug for rådgivning eller bistand fra andre kompetente organer i overensstemmelse med gældende ret.

Hvis der foreligger en uløst objektivt opfattet interessekonflikt, f.eks. en ansat, der udnytter sine beføjelser til at begunstige/bevidst favorisere en økonomisk enhed, der ejes af et medlem af den nærmeste familie, bør sådanne situationer endelig på den ene side føre til en undersøgelse af dens indvirkning på gennemførelsen af EU-budgettet ⁽²⁷⁾, også med henblik på at fastlægge passende forholdsregler (f.eks. annullering og revurdering af tildelingsprocedurer, annullering af kontrakter/aftaler, suspension af betalinger, finansielle korrektioner og tilbagesøgning af midler). Sådanne situationer kan generelt betragtes som en ulovlig handling i henhold til forvaltningsretten, tjenestemandsretten eller strafferetten og bør straffes som sådan. På den anden side bør kandidaters, tilbudsgiveres eller ansøgeres forsøg på uretmæssigt at påvirke en tildelingsprocedure eller indhente fortrolige oplysninger i det mindste behandles som alvorlige forsømmelser i forbindelse med udøvelsen af et erhverv og bør føre til udelukkelse fra deltagelse i tildelingsprocedurer (som det er tilfældet for direkte/indirekte forvaltning i henhold til artikel 136, stk. 1, litra c), nr. iv) og v) — se kapitel 4).

4. SPECIFIKKE ELEMENTER FOR DIREKTE/INDIREKTE FORVALTNING

Som fastsat i artikel 36, stk. 3, litra c), i FF 2018 om intern kontrol med budgetgennemførelsen for alle forvaltningsmetoder (herunder direkte/indirekte forvaltning) skal interne kontrolsystemer kunne sikre, at interessekonflikter undgås.

Ved direkte forvaltning i overensstemmelse med artikel 62, stk. 1, litra a), i FF 2018 gennemfører Kommissionen (og dermed Kommissionens ansatte) budgettet direkte gennem sine tjenestegrene.

Ved indirekte forvaltning i overensstemmelse med artikel 62, stk. 1, litra c), i FF 2018 ⁽²⁸⁾ overdrager Kommissionen budgetgennemførelsen til eksterne partnere. Eksempler på sådanne eksterne partnere er internationale organisationer under FN, Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling, Den Europæiske Investeringsbank, Den Europæiske Investeringsfond, EU-organer ⁽²⁹⁾, privatretlige enheder, der udfører offentlige serviceydelser, offentligretlige organer, herunder medlemsstatsorganisationer, og tredjelande ⁽³⁰⁾, eller de organer, de udpeger.

Selv om de eksterne partnere er ansvarlige for at etablere og opretholde et effektivt og produktivt internt kontrolsystem, er Kommissionen imidlertid stadig i sidste ende ansvarlig for gennemførelsen af EU-budgettet. Kommissionen bør derfor medtage forpligtelserne vedrørende undgåelse af interessekonflikter, der udspringer af artikel 61 i FF 2018, i de aftaler (enten nye eller ændrede), der indgås med eksterne partnere. Dette er endnu vigtigere, når den eksterne partner ikke hører under medlemsstaternes jurisdiktion ⁽³¹⁾ (se kapitel 3.2.2). De eksterne partnere bør også medtage disse forpligtelser i deres egne aftaler med enhver anden enhed (f.eks. gennemførelsesenheder såsom finansielle formidlere), som de har et kontraktforhold vedrørende budgetgennemførelsen med. De eksterne partnere har imidlertid fortsat kompetencen til at vedtage supplerende og eventuelt endnu mere detaljerede og/eller strengere regler, men de skal som minimum overholde forpligtelserne i artikel 61 i FF 2018.

⁽²⁷⁾ For så vidt angår EU-institutionernes personale, se også artikel 93 i FF 2018.

⁽²⁸⁾ Se også artikel 156, 157 og 158 i FF 2018.

⁽²⁹⁾ Bemærk, at finansforordningens bestemmelser finder direkte anvendelse på forvaltningsorganer (artikel 69 i FF 2018).

For decentrale agenturer (artikel 70 i FF 2018) er reglerne om interessekonflikter fastsat i artikel 42 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/715 af 18. december 2018 om rammefinansforordningen for de organer, der er nedsat i henhold til TEUF og Euratomtraktaten og omhandlet i artikel 70 i FF 2018.

For offentlig-private partnerskabsorganer (artikel 71 i FF 2018) er reglerne om interessekonflikter fastsat i artikel 27 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/887 af 13. marts 2019 om en finansforordningsmodel for offentlig-private partnerskabsorganer, jf. artikel 71 i FF 2018.

⁽³⁰⁾ Denne vejledning er også relevant for f.eks. indirekte forvaltning med modtagerlandet (IMBC) for kandidatlande, hvor EU-midler anvendes under indirekte forvaltning af partner-/modtagerlande, for andre former for indirekte forvaltning af partner-/modtagerlande under det europæiske naboskabsinstrument (ENI) (f.eks. programestimater, Egypten eller Tunesien) og for nationale anvisningsberettigede og lignende funktioner i partnerlandene, som indebærer et ansvar for forvaltningen af EU-midler.

⁽³¹⁾ Forordninger er retsakter, der automatisk og ensartet finder anvendelse i alle EU-lande, så snart de træder i kraft, uden at det er nødvendigt at gennemføre dem i national ret. De er bindende på alle punkter i alle EU-lande.

Kommissionen har også til opgave at føre tilsyn med disse partnere, så de kan udføre deres opgaver ⁽³²⁾. Dette er obligatorisk og relevant, for så vidt som Kommissionen ved indirekte forvaltning skal sikre, at de eksterne partnere beskytter EU's finansielle interesser på et niveau, som svarer til det beskyttelsesniveau, der er foreskrevet under direkte forvaltning ⁽³³⁾.

Mens direkte forvaltning giver mulighed for løbende forebyggelse, opdagelse og håndtering af interessekonflikter i alle faser fra udformning og gennemførelse til revision og evaluering, er Kommissionens deltagelse i forebyggelse, opdagelse og håndtering af interessekonflikter i tilfælde med indirekte forvaltning også baseres på en forudgående vurdering af den eksterne partners procedurer.

Trinnene i denne vurdering er fastsat i artikel 154, stk. 4, i FF 2018 og er yderligere beskrevet i Kommissionens afgørelse ⁽³⁴⁾ om nye retningslinjer for den metode til søjlevurdering, der skal anvendes i henhold til FF 2018. Denne metode omfatter navnlig en vurdering af de procedurer, der er indført for at undgå interessekonflikter i søjlen for interne kontrolsystemer samt i søjlen for tilskud, udbud og finansielle instrumenter, såfremt det er relevant. Kun efter en positiv vurdering vil enheden være berettiget til at få overdraget budgetgennemførelsesopgaver.

Ved håndteringen af interessekonflikter i forbindelse med indirekte forvaltning bør der derfor fokuseres på forebyggelse af interessekonflikter, når budgetgennemførelsesopgaver overdrages til en ekstern partner, og på opdagelse og håndtering af interessekonflikter, som udføres af dem, der er involveret i tjek eller revision af den eksterne partner (og enhver enhed, som den eksterne partner har et kontraktligt forhold til med henblik på budgetgennemførelsen) i og efter gennemførelsesfasen.

Basisretsakterne (sektorspecifik lovgivning) for forskellige politikker, fonde eller programmer kan også indeholde yderligere regler om interessekonflikter, navnlig forpligtelsen til at undgå interessekonflikter. I betragtning af Kommissionens forpligtelse til (og krav om) gennemsigtighed er det vigtigt at give deltagere ⁽³⁵⁾, tilskudsmodtagere ⁽³⁶⁾, eksterne partnere osv. klare oplysninger om deres forpligtelser vedrørende interessekonflikter og at medtage bestemmelser eller krydshenvisninger til bestemmelser om disse forpligtelser (og konsekvenserne af deres overtrædelse) i i) udbudsdokumenter, ii) arbejdsprogrammer, iii) indkaldelser af forslag, iv) udbudskontrakter, v) tilskudsaftaler, vi) bidragsaftaler og vii) finansieringsaftaler.

4.1. Interessekonflikter under tildelingsprocedurer

De regler om offentlige udbud, som EU-institutionerne skal overholde, er anført i FF 2018 ⁽³⁷⁾. I artikel 2, nr. 3), i FF 2018 defineres en tildelingsprocedure som en udbudsprocedure, en tilskudsprocedure, en konkurrence om priser eller en procedure for udvælgelse af eksperter eller personer eller enheder, der gennemfører budgettet under indirekte forvaltning.

Vejledningen om offentlige indkøb ⁽³⁸⁾ og vejledningen om tilskud ⁽³⁹⁾ fra Kommissionens centrale finanstjeneste (Generaldirektoratet for Budget) er interne dokumenter, der har til formål at yde praktisk bistand til EU-institutionerne og -agenturerne i forbindelse med forberedelsen og gennemførelsen af disse procedurer og give vejledning ⁽⁴⁰⁾ om håndtering af interessekonflikter i tildelingsprocedurer.

⁽³²⁾ Artikel 154, stk. 5, i FF 2018.

⁽³³⁾ Artikel 154, stk. 3, i FF 2018.

⁽³⁴⁾ Kommissionens afgørelse af 17. april 2019 om nye retningslinjer for den metode til søjlevurdering, der skal anvendes i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 (EUT C 191 af 6.6.2019, s. 2).

⁽³⁵⁾ En deltager defineres i artikel 2, nr. 47), i FF 2018 som »en kandidat eller tilbudsgiver i en udbudsprocedure, en ansøger i en tilskudsprocedure, en ekspert i en procedure for udvælgelse af eksperter, en ansøger i en konkurrence om priser eller en person eller enhed, der deltager i en procedure for gennemførelse af EU-midler i henhold til artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c)«, dvs. indirekte forvaltning.

⁽³⁶⁾ En tilskudsmodtager defineres i artikel 2, nr. 5), i FF 2018 som »en fysisk person eller en enhed med eller uden status som juridisk person, med hvem der er indgået en tilskudsaftale«.

⁽³⁷⁾ Reglerne om medlemsstaternes offentlige udbud er fastsat i udbudsdirektiverne.

⁽³⁸⁾ <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/imp/procurement/Documents/vademecum-public-procurement-en.pdf>.

⁽³⁹⁾ <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/imp/grants/Documents/grants-vademecum-en-combined.pdf>.

⁽⁴⁰⁾ Se også BUDGWEB for modelkontrakter og -støtteaftaler og modelerklæringer om, at der ikke foreligger interessekonflikter: <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/Pages/index.aspx>.

Yderligere oplysninger kan også findes i dokumentet »Procurement and Grants for European Union external actions — A Practical Guide (PRAG)«⁽⁴¹⁾. Denne praktiske vejledning giver de ordregivende myndigheder på den ene side og tilbudsgivere, kandidater, ansøgere og kontrahenter på den anden praktisk bistand i forbindelse med forberedelse og gennemførelse af udbuds- og tilskudskontrakter på området for foranstaltninger udadtil. Denne praktiske vejledning finder ikke anvendelse på tildelingsprocedurer, hvor Kommissionen handler som ordregivende myndighed for egen regning (de er omfattet af ovennævnte vejledninger om offentlige udbud og tilskud). Henvisningerne i afsnit 2.5.4 i denne praktiske vejledning vedrørende interessekonflikter svarer i det væsentlige til de fire sager, der præsenteres nedenfor.

I forbindelse med tildelingsprocedurer skal der sondres mellem fire situationer: i) interessekonflikter omhandlet i artikel 61 i FF 2018, ii) forsøg på uretmæssigt at påvirke en tildelingsprocedure eller indhente fortrolige oplysninger (som bør behandles som alvorlige forsømmelser i forbindelse med udøvelsen af et erhverv), iii) inddragelse i udarbejdelsen af dokumenter, der anvendes i tildelingsproceduren, og iv) modstridende erhvervmæssige interesser⁽⁴²⁾. Sager, der involverer disse fire situationer er beskrevet i yderligere detaljer nedenfor med henblik på at præcisere, i hvilke tilfælde der foreligger en interessekonflikt, der er omfattet af bestemmelserne i artikel 61 i FF 2018.

1. Interessekonflikter omhandlet i artikel 61 i FF 2018

I forbindelse med tildelingsprocedurer fungerer EU (og dets personale) som ordregivende myndighed eller som udbyder af EU-støtte i form af tilskud, priser, finansielle instrumenter eller budgetgarantier.

Begrebet interessekonflikt er knyttet til principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning, gennemsigtighed og ligebehandling⁽⁴³⁾. Hvis de retlige instrumenter indeholder en forpligtelse til forsvarlig økonomisk forvaltning, gennemsigtighed og ligebehandling, omfatter dette en omhyggelig håndtering af interessekonflikter, navnlig for at sikre lige vilkår.

I overensstemmelse med princippet om gennemsigtighed og ligebehandlingsprincippet skal medlemmerne af et evalueringsudvalg⁽⁴⁴⁾ f.eks. være i stand til at foretage en upartisk og objektiv vurdering af forslagene. De har derfor pligt til at træffe de foranstaltninger, der kræves i medfør af artikel 61 i FF 2018.

Begrebet interessekonflikt henviser til situationer, hvor personer, der er involveret i budgetgennemførelse, befinder sig i en af de situationer, der er omhandlet i artikel 61 i FF 2018, dvs. hvor personens evne til upartisk og objektivt at udøve sin rolle »bringes i fare af familiemæssige, følelsesmæssige, politiske, nationale eller økonomiske grunde eller enhver anden direkte eller indirekte personlig interesse«. I denne forbindelse finder de forpligtelser, der forklares i kapitel 3, anvendelse⁽⁴⁵⁾.

I forbindelse med tildelingsprocedurer finder artikel 61 i FF 2018 anvendelse på de anvisningsberettigede⁽⁴⁶⁾, på alle, der er involveret i eller ansvarlige for tildelingsproceduren, og på alle, der er involveret i forberedelses-, åbnings- og evalueringsfaserne. Begrebet »interessekonflikt« som defineret i artikel 61 i FF 2018 finder ikke anvendelse på deltagere (dvs. kandidater/tilbudsgivere/ansøgere) og bør ikke anvendes, når der henvises til dem.

FF 2018 styrker endvidere yderligere reglerne om interessekonflikter med følgende bestemmelser:

— medlemmerne af åbnings- og evalueringsudvalgene (og de eksterne eksperter, der er udvalgt til at bistå dem) skal overholde bestemmelserne i artikel 61 i FF 2018 (artikel 150, stk. 5, artikel 225, stk. 4, artikel 237, stk. 2, i FF2018 samt forordningens bilag I, punkt 28.2 og 29.1)

⁽⁴¹⁾ <https://ec.europa.eu/europeaid/prag/>. (Denne praktiske vejledning gælder ikke for foranstaltninger vedrørende civilbeskyttelse og humanitær bistand, der udføres af Generaldirektoratet for Humanitær Bistand og Civilbeskyttelse (ECHO).

⁽⁴²⁾ Se betragtning 104 til FF 2018.

⁽⁴³⁾ Domstolens dom af 12.3.2015, eVigilo Ltd., C-538/13, ECLI:EU:C:2015:166, præmis 35, om offentlige kontrakter. Domstolen fastslog, at en tildelingsafgørelse, der er truffet i en situation med interessekonflikt, er i strid med ligebehandlingsprincippet og princippet om gennemsigtighed. Dom afsagt af Retten i Første Instans af 17.3.2005, AFCon Management Consultants m.fl. mod Kommissionen, T-160/03, ECLI:EU:T:2005:107, præmis 74, vedrørende Kommissionens udbudsprocedure var kravet om undgåelse af interessekonflikter også baseret på princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

⁽⁴⁴⁾ Dom afsagt af Retten i Første Instans af 17.3.2005, AFCon Management Consultants m.fl. mod Kommissionen, T-160/03, ECLI:EU:T:2005:107: Kommissionen undlod at undersøge en åbenbar interessekonflikt mellem en tilbudsgiver og et medlem af bedømmelsesudvalget vedrørende tilbuddene.

⁽⁴⁵⁾ Se også punkt 5 i »Guidelines on Commission participation in private law bodies«, der er knyttet som bilag til afgørelse C(2004)2958.

⁽⁴⁶⁾ Herunder ved delegation og subdelegation.

- udvælgelsen af personer eller enheder, som skal have til opgave at gennemføre EU-budgettet ved indirekte forvaltning, bør ikke give anledning til interessekonflikter (artikel 154, stk. 1, i FF 2018)
- for finansielle instrumenter, som Kommissionen gennemfører direkte, bør udvælgelsen af forvalterne af særlige investeringsmekanismer, finansielle formidlere eller slutmodtagere ikke give anledning til interessekonflikter (artikel 216, stk. 3, i FF 2018).

2. Alvorlige forsømmelser i forbindelse med udøvelsen af erhvervet

Der er særlige situationer med deltagere, der kan betegnes som tilfælde af »alvorlige forsømmelser i forbindelse med udøvelsen af erhvervet« og ikke som interessekonflikter i henhold til artikel 61 i FF 2108:

- hvis deltageren indgår aftaler med andre personer eller enheder ⁽⁴⁷⁾ med det formål at forvride konkurrencen
- hvis deltageren forsøger uretmæssigt at påvirke den ordregivende myndigheds beslutningsproces under en udbudsprocedure, f.eks. ved at forklejning en anden deltager eller ved at manipulere den ekspertise og de ressourcer, der er til rådighed for deltageren
- hvis deltageren forsøger at indhente fortrolige oplysninger, der kan give vedkommende uretmæssige fordele i forbindelse med tildelingsproceduren.

Disse tilfælde er nævnt i artikel 136, stk. 1, litra c), i FF 2018 og udgør et grundlag for at udelukke deltageren fra en tildelingsprocedure, hvis »det ved en endelig dom eller en endelig administrativ afgørelse er fastslået, at personen eller enheden har begået alvorlige forsømmelser i forbindelse med udøvelsen af erhvervet ved at have overtrådt de relevante love eller bestemmelser eller etiske standarder for det erhverv, inden for hvilket personen eller enheden er virksom, eller har begået fejl, der har en indvirkning på dennes faglige troværdighed, hvis fejlene afspejler forsætlighed eller grov uagtsomhed«. Som det fremgår af artikel 136, stk. 2, i FF 2018, kan en sådan udelukkelse også ske på grundlag af en foreløbig juridisk vurdering af konstaterede faktiske omstændigheder eller andre forhold i henstillingen fra det panel, der er omhandlet i artikel 143 i FF 2018, hvis der ikke foreligger en endelig dom eller en endelig administrativ afgørelse.

3. Inddragelse i udarbejdelsen af dokumenter, der anvendes i tildelingsproceduren

Der kan være tilfælde, hvor den ordregivende myndighed/udbyderen af EU-støtte har benyttet ekstern ekspertise til at udarbejde dokumenter, der skal anvendes i en tildelingsprocedure (f.eks. udarbejdelse af udbudsspecifikationer i en efterfølgende udbudsprocedure), og hvor tjenesteyderen selv beslutter at deltage i den samme tildelingsprocedure som deltager.

I henhold til 137, stk. 1, i FF 2018 har deltageren pligt til at erklære, at han har deltaget i udarbejdelsen af de dokumenter, der anvendes i tildelingsproceduren (eller en anden af de situationer, der er omhandlet i artikel 136, stk. 1, og artikel 141, stk. 1, i FF 2018), og i givet fald erklære, om vedkommende har truffet nogen af de afhjælpende foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 136, stk. 6, litra a), og artikel 136, stk. 7, i FF 2018.

Den ordregivende myndighed/udbyderen af EU-støtte er ansvarlig for at sikre, at deltagere, der er involveret i udarbejdelsen af dokumenterne, og andre deltagere behandles ens. Den deltager, som tidligere har været inddraget i udarbejdelsen af dokumenter, der anvendes i tildelingsproceduren, skal udelukkes fra den efterfølgende procedure, såfremt vedkommendes deltagelse medfører en tilsidesættelse af princippet om ligebehandling, herunder konkurrenceforvridding, som der ikke på anden måde kan rettes op på (artikel 141, stk. 1, litra c), i FF 2018 ⁽⁴⁸⁾). I denne forbindelse kan den ordregivende

⁽⁴⁷⁾ En anden person eller enhed kan f.eks. være: 1) en anden deltager eller 2) en tjenesteyder (som tidligere har været inddraget i udarbejdelsen af dokumenter, der anvendes i tildelingsproceduren), hvis deltageren indgår kontrakt med denne tjenesteyder om bistand til at udarbejde vedkommendes tilbud/ansøgning med det formål at fordreje konkurrencen (det er særdeles vanskeligt at udarbejde tilskuds-/tilbudsspecifikationer, som er tilstrækkeligt præcise til, at de vil blive forstået af alle ansøgere på samme måde. En konsulent, som har hjulpet en ordregivende myndighed med at udarbejde dem, bør ikke efterfølgende tilbyde (eller få til opgave) at rådgive en deltager om, hvordan vedkommende præcist skal udarbejde sit tilbud eller sin ansøgning).

⁽⁴⁸⁾ Ud over udelukkelse som følge af deltagelse i udarbejdelsen af de dokumenter, der anvendes i tildelingsproceduren, er der også andre omstændigheder, der kan føre til udelukkelse af en deltager, som fastsat i artikel 141, stk. 1, litra b), i FF 2018, hvis en deltager har givet urigtige oplysninger i forbindelse med meddelelsen af de oplysninger, som er påkrævet som betingelse for at deltage i proceduren, eller har undladt at give disse oplysninger. Følgende er en sag, hvor den anvisningsberettigede udelukkede en person fra en tildelingsprocedure, fordi vedkommende havde undladt at give oplysninger (Rettens dom af 9. april 2019, *Sopra Steria mod Europa-Parlamentet*, T-182/15, ECLI:EU:T:2019:228): Retten afviste *Sopra Sterias* søgsmål — Det var irrelevant, at konflikten aldrig opstod. *Sopra Steria* tilsidesatte udbudsreglerne, som krævede, at det omgående oplyste Europa-Parlamentet om enhver potentiel interessekonflikt. Europa-Parlamentet skal udelukke en tilbudsgiver, som har undladt at give de oplysninger, der kræves som betingelse for deltagelse. I den pågældende sag udliciterede Parlamentet en række delkontrakter vedrørende forskellige IT-tjenester. En af disse delkontrakter vedrørte vurderingen af andre delkontrakter, så der var klart uforeneligt, hvis ét konsortium afgav tilbud på denne delkontrakt og på andre. I løbet af proceduren blev der foretaget en fusion mellem to selskaber i de konsortier, der afgav tilbud på sådanne uforenelige delkontrakter, hvilket førte til en annullering på grund af manglende overholdelse af klausulen om delkontrakternes indbyrdes uforenelighed. Retten stadfæstede Europa-Parlamentets afgørelse om annullering.

myndighed f.eks. forelægge evalueringsudvalgets medlemmer oplysninger om de tjenesteydere, der har deltaget i udarbejdelsen af de dokumenter, der skal anvendes i tildelingsproceduren.

Bevisbyrden påhviler den ordregivende myndighed/udbyderen af EU-støtte. Det er derfor op til den ordregivende myndighed/udbyderen af EU-støtte at bevise konkurrenceforvridningen eller at bevise, at vedkommende har truffet alle mulige foranstaltninger for at undgå for at undgå udelukkelsen af den pågældende deltager fra tildelingsproceduren ⁽⁴⁹⁾. En sådan udelukkelse er underlagt en kontradiktorisk procedure ⁽⁵⁰⁾, og deltageren skal derfor have mulighed for at bevise, at vedkommendes forudgående deltagelse ikke har fordrejet konkurrencen.

I praksis anbefales det at undgå udelukkelse ved at indføre foranstaltninger for at undgå konkurrenceforvridning. De oplysninger, der gives til tjenesteyderen med henblik på udarbejdelsen af dokumenter, der skal anvendes i en tildelingsprocedure, bør også meddeles de øvrige deltagere i den anden procedure. Fristen for modtagelse af tilbud/ansøgninger i den anden procedure bør desuden være tilstrækkelig til at sikre, at alle deltagere er velinformerede.

4. Modstridende erhvervmæssige interesser (kun ved udbud)

Økonomiske aktører ⁽⁵¹⁾, som deltager i udbudsprocedurer, bør ikke have interessekonflikter, som kan påvirke kontraktens opfyldelse negativt (artikel 167, stk. 1, litra c), i FF 2018 og samme forordnings bilag I, punkt 20.6).

Dette betegnes normalt som en modstridende erhvervmæssig interesse og bør håndteres i udvælgelsesfasen for at forhindre tilfælde, hvor en økonomisk aktør f.eks. tildeles en kontrakt om vurdering af et projekt, som vedkommende har deltaget i, eller en kontrakt om revision af regnskaber, som vedkommende tidligere har bekræftet, eftersom den økonomiske aktør i disse tilfælde allerede har været involveret i udbuddets præcise genstand. Disse situationer opstår ofte i forbindelse med rammekontrakter om evaluering eller revision, hvor kontrahenten kan have en modstridende erhvervmæssig interesse for så vidt angår en specifik kontrakt.

Der skal foretages en vurdering fra sag til sag for at bekræfte, at interessekonflikten kan påvirke opfyldelsen af den specifikke kontrakt negativt. Hvis den økonomiske aktør befinder sig i en sådan situation, afvises det tilsvarende tilbud. Vurderingen bør omfatte en kontradiktorisk procedure med den berørte aktør og bør baseres på objektive kriterier og faktuelle elementer, der under hensyntagen til arten af de opgaver, der skal udføres, bekræfter den modstridende erhvervmæssige og samtidig forhindrer en ubegrundet begrænsning af antallet af økonomiske aktører, der kan deltage i udbudsprocedurer, med henblik på at overholde principperne om ikkeforskelsbehandling, ligebehandling og gennemsigtighed.

⁽⁴⁹⁾ Rettens dom af 12.2.2019, Vakakis mod Kommissionen, T-292/15, ECLI:EU:T:2019:84, vedrørende deltagelse i udformning af referencerammer (den ordregivende myndighed undersøgte det ikke, og uvisheden som følge af den manglende undersøgelse betød, at tildelingsproceduren blev anfægtet). Sagen vedrørte en tvist om erstatning. Den vindende virksomhed i et udbud havde ansat en person, som havde deltaget i udarbejdelsen af udbudsbetingelserne. Den tabende virksomhed krævede erstatning med den begrundelse, at den vindende virksomhed skulle have været udelukket af denne grund, hvis kun den ordregivende myndighed havde undersøgt sagen tilstrækkeligt. Retten fandt, at udfaldet af en sådan undersøgelse var hypotetisk og under alle omstændigheder ikke nødvendigvis havde ført til en udelukkelse, hvis der var blevet truffet andre foranstaltninger. Præmis 45: »[...] en tilbudsgiver, som befinder sig i en interessekonflikt, skal udelukkes fra udbudsproceduren, medmindre det kan påvises, at dette ikke udgør en illoyal konkurrence [...]« efter »praktisk vejledning vedrørende procedurer for kontrakter i forbindelse med Den Europæiske Unions eksterne bistand«.

⁽⁵⁰⁾ Domstolens dom af 3.3.2005, Fabricom SA mod Belgien, C-21/03 og C-34/03, ECLI:EU:C:2005:127, præmis 36, som fastslår, at manglende overensstemmelse med fællesskabsretten af en national bestemmelse, »ifølge hvilken en person, der har været ansvarlig for studier, forsøg, undersøgelser eller udvikling vedrørende bygge- og anlægsarbejder, indkøb eller tjenesteydelser, ikke kan deltage i eller byde på disse offentlige bygge- og anlægskontrakter, indkøbs- eller tjenesteydelsesaftaler, uden at der gives denne person mulighed for at bevise, at den erfaring, han under de i sagen foreliggende omstændigheder har opnået, ikke har kunnet fordreje konkurrencen«.

⁽⁵¹⁾ I forbindelse med udbudsprocedurer defineres en økonomisk aktør i artikel 2, nr. 24), i FF 2018 som »enhver fysisk eller juridisk person, herunder en offentlig enhed eller en sammenslutning af sådanne personer, som tilbyder levering af varer, udførelse af bygge- og anlægsarbejder eller levering af tjenesteydelser eller levering af fast ejendom«.

Særligt i forbindelse med udvælgelsen af de uafhængige eksterne revisionsorganer eller eksperter, der udfører den eksterne revision af årsregnskaberne for europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde, er varigheden af kontrakten begrænset til fem år med højst to på hinanden følgende perioder i henhold til artikel 233 i FF 2018. Efter to på hinanden følgende perioder er der en formodning om, at der foreligger modstridende interesser, som kan indvirke negativt på revisionens resultater.

Den modstridende erhvervmæssige interesse adskiller sig fra deltagelsen i udarbejdelsen af dokumenter, der anvendes i tildelingsprocedurer som omhandlet i punkt 3 i dette kapitel 4.1.

4.2. Yderligere henvisninger i FF 2018 til interessekonflikter

Der henvises yderligere til interessekonflikter i FF 2018 i følgende situationer:

- Hvis Kommissionens regnskabsfører også er regnskabsfører i et forvaltningsorgans (artikel 69, stk. 3, i FF 2018), eller hvis to eller flere EU-institutioner eller -organer har samme regnskabsfører (artikel 78, stk. 2, i FF 2018), skal der træffes de nødvendige forholdsregler for at undgå enhver interessekonflikt.
- De enheder eller modparter, som medvirker til gennemførelsen af finansielle instrumenter og budgetgarantier, skal forebygge interessekonflikter i forhold til deres øvrige aktiviteter (artikel 209, stk. 2, litra e, i FF 2018).
- Hvis gennemførelsen af foranstaltningen eller arbejdsprogrammet kræver, at tilskudsmodtageren tildeler offentlige kontrakter, skal de undgå interessekonflikter (artikel 205, stk. 1, i FF 2018).
- EU-institutioner og -organer kan undtagelsesvis acceptere virksomhedssponsorering som støtte i naturalydelse til et arrangement eller en aktivitet med sigte på fremstød eller virksomhedernes sociale ansvar, såfremt det ikke skaber interessekonflikt (artikel 26, stk. 2, litra c, i FF 2018).

De første to eksempler ligger indholdsmæssigt tæt på begrebet modstridende erhvervmæssige interesser, som er omhandlet i kapitel 4.1, punkt 4.

4.3. Ethiske spørgsmål i ikkefinansielle sammenhænge

Dette dokument dækker primært finansiel forvaltning vedrørende interessekonflikter, som er omhandlet i FF 2018. I denne sammenhæng bør personale, som er involveret i gennemførelsen af EU-budgettet, og som står over for en interessekonflikt, som defineret i FF 2018, følge de procedurer, der er beskrevet i kapitel 3.2.4. Det anses dog for nyttigt i dette kapitel at give en kort beskrivelse af og oversigt over relevante dokumenter, der dækker etiske spørgsmål i ikkefinansielle sammenhænge på kommissionsniveau.

De regler om interessekonflikter, der gælder for Kommissionens personale (selv når de ikke deltager i budgetgennemførelsen), reguleres gennem, hvad der generelt kaldes »regler om etik« (erhvervsetik eller deontologi). Rammen er fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning om vedtægten for tjenestemænd og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i EU ⁽⁵²⁾. I Kommissionen ⁽⁵³⁾ er Generaldirektoratet for Menneskelige Ressourcer og Sikkerhed ansvarligt for personalets etik på centralt virksomhedsniveau, som omfatter kabinetsmedarbejdere.

Hver enkelt af Kommissionens tjenestegrene har desuden pligt til at rådgive personalet vedrørende etik og til at indføre interne foranstaltninger for at forebygge og håndtere interessekonflikter.

Forebyggende og afbødende foranstaltninger er et vigtigt aspekt af reguleringen af interessekonflikter i Kommissionen. Personalet har bl.a. pligt til at afgive erklæring om:

- enhver situation, hvori en ansat anmodes om at behandle en sag, hvori han direkte eller indirekte har personlig interesse, navnlig familiemæssig eller finansiell, som kan bringe hans uafhængighed i fare

⁽⁵²⁾ Forordning nr. 31 (EØF), 11 (Euratom), om vedtægten for tjenestemænd og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab.

⁽⁵³⁾ Tilsvarende procedurer er indført i alle andre EU-institutioner, -agenturer og -organer.

Eksempel

Den pågældende person bør oplyse om enhver situation, hvor vedkommende anmodes om at behandle en sag, hvori han har familiemæssige og/eller finansielle interesser (f.eks. virksomheder, der ejes af hans nærmeste familie).

- enhver situation med interessekonflikt efter rekruttering eller ved tilbagevenden fra tjenestefrihed af personlige årsager
- den erhvervmæssige aktivitet, der udøves af vedkommendes ægtefælle (herunder en partner, med hvem den pågældende person har indgået et registreret ikke-ægteskabeligt partnerskab) og muligvis af andre medlemmer af den nærmeste familie
- tilbud om gaver eller repræsentation
- dekorationer eller æresbeviser
- lønnede eller ulønnede eksterne aktiviteter og opgaver, til hvilke der generelt skal indhentes forhåndstilladelse.

En ansat kan bl.a. også blive anmodet om: i) at afholde sig fra at handle under visse omstændigheder, ii) at afstå fra eksterne aktiviteter under aktiv tjeneste eller tjenestefrihed af personlige årsager, og iii) i en begrænset periode at afholde sig fra professionelle kontakter med tidligere kolleger eller fra at repræsentere modparter efter udtrædelse af tjenesten. En ansat skal endvidere afholde sig fra enhver uautoriseret videregivelse af fortrolige oplysninger.

Ovennævnte regler og begrænsninger har til formål at forhindre, at interessekonflikter opstår, f.eks. som følge af den ansattes eksterne aktiviteter eller den erhvervmæssige aktivitet, der udøves af vedkommendes ægtefælle (herunder en partner, med hvem den pågældende person har indgået et registreret ikke-ægteskabeligt partnerskab). De referencedokumenter og informationskilder, der præsenteres nedenfor, indeholder flere detaljer om interessekonflikter, der påvirker personalet ⁽⁵⁴⁾, selv om de ikke er involveret i gennemførelsen af EU-budgettet.

- Forordning 31 (EØF), 11 (Euratom), om vedtægten for tjenestemænd og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab ⁽⁵⁵⁾, særlig artikel 11 og 16
- Kommissionens afgørelse af 29. juni 2018 »Outside activities and assignments and on occupational activities after leaving the Service« ⁽⁵⁶⁾
- Meddelelse fra næstformand Šefčovič til Kommissionen vedrørende retningslinjer for de ansatte om gaver og gæstfrihed SEC(2012) 167 final ⁽⁵⁷⁾
- European Commission Ethics Guide (Ref. Ares(2019)4833796 – 24.07.2019) ⁽⁵⁸⁾
- Praktiske retningslinjer for personalets etik og adfærd ⁽⁵⁹⁾
- Kommissionens afgørelse af 17. oktober 2000 om ændring af dens forretningsorden: Administrativt adfærdskodeks for Europa-Kommissionens medarbejdere hvad angår deres forbindelser med offentligheden ⁽⁶⁰⁾
- Webservice om etik og personalets adfærd ⁽⁶¹⁾

⁽⁵⁴⁾ For medlemmer af Kommissionen, se: Kommissionens afgørelse af 31. januar 2018 om en adfærdskodeks for medlemmer af Europa-Kommissionen (EUT C 65 af 21.2.2018, s. 7). Ifølge EU-traktaterne skal Kommissionens medlemmers uafhængighed være uomtvistelig, og Kommissionens medlemmer skal udvise hæderlighed og tilbageholdenhed under og efter deres tjenesteperiode. Disse principper beskrives yderligere i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Medlemsstaterne må ikke forsøge at påvirke EU-kommissærerne. Kommissærer må ikke, så længe deres tjeneste varer, udøve nogen anden erhvervsvirksomhed, og de skal fortsat udvise hæderlighed og tilbageholdenhed efter deres tjenesteperiode. Den tavshedspligt, der gælder for alle EU-institutionernes ansatte, gælder også for kommissærerne.

⁽⁵⁵⁾ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX:01962R0031-20200101>.

⁽⁵⁶⁾ https://myintracomm.ec.europa.eu/staff/Documents/talent-management/staff/C_2018_4048_F1_COMMISSION_DECISION_EN_V9_P1_954331.pdf.

⁽⁵⁷⁾ https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/communication-to-the-commission-guidelines-on-gifts-and-hospitality_2012_en.pdf.

⁽⁵⁸⁾ <https://webgate.ec.testa.eu/Ares/document/show.do?documentId=080166e5c60c438b>.

⁽⁵⁹⁾ <https://myintracomm.ec.europa.eu/staff/Documents/staff-conduct/practical-guide-to-staff-ethics-and-conduct.pdf>.

⁽⁶⁰⁾ https://ec.europa.eu/info/files/code-good-administrative-behaviour-0_en.

⁽⁶¹⁾ <https://myintracomm.ec.europa.eu/staff/EN/staff-conduct/Pages/index.aspx>.

- Retningslinjer om forebyggelse og håndtering af interessekonflikter i EU decentrale agenturer af 10. december 2013, som navnlig vedrører medlemmer af bestyrelser og eksperter ⁽⁶²⁾

- Retningslinjer om whistleblowing ⁽⁶³⁾ ⁽⁶⁴⁾.

Håndteringen af tilfælde, hvor en interessekonflikt ikke kan afbødes i tilstrækkelig grad, afhænger af den gældende retlige ramme og procedure. EU-institutionerne har adgang til forskellige retsmidler. De er fastsat i FF 2018, i personalevedtægten, i sektorspecifik lovgivning eller i de bindende aftaler, som Kommissionen, andre personer/enheder, der er involveret i gennemførelsen af EU-budgettet, og tilskudsmodtagere har indgået.

Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) eller Kommissionens Undersøgelser- og Disciplinærkontor (IDOC) kan blive anmodet om at foretage en undersøgelse, når omstændigheder giver anledning til mistanke om i) svig, korruption eller enhver anden ulovlig aktivitet, ii) overtrædelser af finansielle regler (f.eks. vedrørende offentlige udbud), iii) favorisering, der skader EU's finansielle interesser, eller iv) alvorlige forsømmelser i forbindelse med udøvelsen af erhvervet.

Eksempel ⁽⁶⁵⁾

»Ansættelsesmyndigheden besluttet at fjerne en tjenestemand, som privat havde forhandlet vigtige kontraktvilkår med en ekstern virksomhed, uden tilladelse fra vedkommendes overordnede, fra tjenesten. Både disciplinærrådet og ansættelsesmyndigheden fandt, at denne adfærd i alvorlig grad skadede institutionens image og påvirkede hans stilling negativt. Tjenestemanden anbefalede endvidere åbent sin partners virksomhed som underleverandør til Kommissionen, hvilket bevirkede, at virksomheden reelt fungerede som underleverandør, uden at den overordnede havde kendskab til dette forhold. Tjenestemanden deltog desuden i forvaltningen af den kontrakt, der forbandt hans partners virksomhed med Kommissionens kontrahent. Alt dette udgjorde en alvorlig interessekonflikt. Ansættelsesmyndigheden konkluderede, at tjenestemanden groft overtrådte vedtægtens artikel 11, stk. 1, artikel 12 og artikel 21 samt finansforordningens artikel 57 og 79 ⁽⁶⁶⁾«.

5. SPECIFIKKE ELEMENTER FOR DELT FORVALTNING

Ud over de regler, der er fastsat i FF 2018, suppleres reglerne for forvaltning af og kontrol med midler under delt forvaltning i sektorspecifik lovgivning.

For detaljer om reglerne om finansielle korrektioner og etablering af forvaltnings- og kontrolsystemer for midler under delt forvaltning, henvises der til de relevante bestemmelser i i) FF 2018, ii) anden sektorspecifik lovgivning vedrørende midler under delt forvaltning, navnlig med hensyn til de europæiske struktur- og investeringsfonde, forordningen om fælles bestemmelser ⁽⁶⁷⁾, og iii) »Vejledning til Kommissionen og medlemsstaterne om en fælles metode til vurdering af forvaltnings- og kontrolsystemer i medlemsstaterne — EGESIF 14-0010-final af 18. december 2014 ⁽⁶⁸⁾«. For detaljerede

⁽⁶²⁾ https://europa.eu/european-union/sites/europaeu/files/docs/body/2013-12-10_guidelines_on_conflict_of_interests_en.pdf.

⁽⁶³⁾ <https://myintracomm.ec.europa.eu/staff/en/staff-conduct/individual-obligations/Pages/whistleblowing.aspx>.

⁽⁶⁴⁾ <https://myintracomm.ec.europa.eu/staff/Documents/staff-conduct/whistleblowing-guidelines-en.pdf>.

⁽⁶⁵⁾ Kilde: Aktivitetsrapport Kommissionens Undersøgelser- og Disciplinærkontor (IDOC) 2019.

⁽⁶⁶⁾ Referencerne til artikel 72 og 79 i FF 2012 svarer til artikel 61 og 100 i FF 2018.

⁽⁶⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

⁽⁶⁸⁾ https://ec.europa.eu/regional_policy/en/information/publications/guidelines/2014/guidance-for-the-commission-and-member-states-on-a-common-methodology-for-the-assessment-of-management-and-control-systems-in-the-member-states.

regler om forvaltnings- og kontrolsystemet for Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), henvises der også til den horisontale forordning ⁽⁶⁹⁾ og navnlig godkendelseskriterierne for betalingsorganerne ⁽⁷⁰⁾.

5.1. Hvem gør hvad i forbindelse med delt forvaltning?

Det overordnede ansvar for gennemførelsen af EU-budgettet ligger hos Kommissionen. Omtrent 75 % af EU-budgettet gennemføres imidlertid af medlemsstaterne under delt forvaltning i overensstemmelse med reglerne i FF 2018, den gældende sektorspecifikke EU-lovgivning og nationale regler. Der er derfor behov for et tæt samarbejde mellem de nationale myndigheder og Kommissionen for at sikre, at EU-budgettet anvendes i overensstemmelse med principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning, og at EU's finansielle interesser beskyttes godt af en hensigtsmæssig model for ansvarlighed.

Delt forvaltning betyder, at medlemsstaterne (og afhængigt af deres organisation også deres regioner) under hensyntagen til deres institutionelle og retlige rammer er ansvarlige for at gennemføre programmer, støtteordninger og foranstaltninger, der finansieres under delt forvaltning. Denne rolle omfatter også fastlæggelse af anvendelsesområdet for fondenes støtte, udformning af specifikke støtteinstrumenter, tildeling af midler til tilskudsmodtagere (f.eks. virksomheder, landbrugere, kommuner osv.) samt revision og kontrol af gennemførelsen af programmerne.

Under delt forvaltning er Kommissionen ansvarlig for at foreslå lovgivningsmæssige bestemmelser på EU-plan, vedtage programmerne, udføre visse rådgivningsfunktioner og føre tilsyn med gennemførelsen af programmerne, herunder overvågning og revision, uden dog at gribe direkte ind på det operationelle plan. Det betyder, at Kommissionen ifølge reglerne om delt forvaltning ikke er part i kontraktforholdet mellem den nationale eller regionale myndighed og tilskudsmodtagerne. På tværs af EU fremmer Kommissionen endvidere også formidling og udveksling af viden, god praksis og information om EU-støtte, der ydes af EU-fondene under delt forvaltning.

I henhold til artikel 36, stk. 1, og artikel 63, stk. 1, i FF 2018 skal Kommissionen og medlemsstaterne overholde princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning betyder som defineret i artikel 33 i FF 2018.

I denne sammenhæng er det op til medlemsstaterne og deres myndigheder at træffe følgende foranstaltninger:

- Etablering af effektive interne kontrolsystemer og sikring af, at de fungerer effektivt. Disse kontrolsystemer skal opfylde kravene i finansforordningen (særlig artikel 36 og 63 i FF 2018), sektorspecifik lovgivning og nationale regler, herunder reglerne om i) at have tilstrækkelige procedurer til at tilrettelægge sådanne interne kontrolsystemer, ii) at udvælge operationer, iii) at have indført hensigtsmæssige foranstaltninger til at forebygge, opdage og effektivt afhjælpe interessekonflikter og iv) at foretage de nødvendige administrative verifikationer eller kontroller på stedet samt revisioner. Medlemsstaterne bør kontrollere deres eksisterende systemer for at sikre, at alle aspekter vedrørende interessekonflikter i FF 2018 er omfattet.
- Fastlæggelse af foranstaltninger for at undgå interessekonflikter. Effektiv forebyggelse af interessekonflikter er vigtig for at beskytte EU's finansielle interesser i forbindelse med gennemførelsen af EU-budgettet, ifølge de gældende EU-regler. Personalet bør handle uden hensyntagen til personlige interesser for at sikre beslutningsprocessens integritet.
- Fastlæggelse af, om der foreligger en interessekonflikt, og gennemførelse af påkrævede afhjælpende foranstaltninger. Med henblik herpå skal en medlemsstat vurdere, om der foreligger en interessekonflikt, hvis eksempelvis dens myndigheder evaluerer en ansøgning om finansiering eller kontrollerer udgifternes støtteberettigelse.

⁽⁶⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549).

⁽⁷⁰⁾ Bilag 1 til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 907/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår betalingsorganer og andre organer, finansiel forvaltning, regnskabsafslutning, sikkerhedsstillelse og brug af euroen (EUT L 255 af 28.8.2014, s. 18), særlig punkt 1, litra B), nr. v).

- Rapportering af tilfælde af interessekonflikter ved hjælp af hensigtsmæssige rapporteringsværktøjer, herunder systemet til indberetning af uregelmæssigheder (IMS) til rapportering af konstaterede uregelmæssigheder til Kommissionen.
- Korrektion af uregelmæssigheder i tilfælde af manglende overholdelse (enten individuel eller systemisk ⁽⁷¹⁾) af reglerne om undgåelse af interessekonflikter som fastlagt i artikel 59, stk. 2, litra b), i FF 2012 og artikel 63, stk. 2, litra c), i FF 2018. Manglende overholdelse af reglerne om interessekonflikter kan føre til, at medlemsstaterne pålægger finansielle korrektioner og tilbagesøger midler ⁽⁷²⁾ i overensstemmelse med sektorspecifikke regler og/eller andre former for erstatning.

Eksempel

I en bemærkelsesværdig sag var det nødvendigt at afvikle en enhed, som var blevet anvendt til at gennemføre samarbejdsprogrammer, fordi nogle medlemmer af enhedens bestyrelse samtidig var ledere af kontorer for teknisk bistand, som kunne få og faktisk fik konsulentopgaver fra enheden. Revisionsretten kritiserede dette i sin særberetning nr. 1/96. Et af de berørte kontorer indledte en sag om ærekrænkelse mod Revisionsretten, som det tabte. I sin dom i denne sag fastslog Domstolen, at »sammenblandingen af interesser udgør nemlig objektivt set i sig selv en så alvorlig mangel, at det ikke er nødvendigt ved bedømmelsen heraf at tage hensyn til de impliceredes hensigter og til, om de var i god eller ond tro« (understregning tilføjet) ⁽⁷³⁾ ⁽⁷⁴⁾.

Som forklaret i 3.2.3 skal eksistensen af en objektivt opfattet interessekonflikt vurderes uafhængigt af den pågældende persons hensigter. Efter Kommissionens opfattelse udgør en uløst objektivt opfattet interessekonflikt en uregelmæssighed. Sådanne uregelmæssigheder skal forebygges. Hvis det ikke sker, skal de opdages og korrigeres af de kompetente nationale myndigheder ⁽⁷⁵⁾. Medlemsstaternes myndigheder kan træffe mere målrettede korrigerende foranstaltninger og pålægge sanktioner over for modtagere/slutmodtagere i overensstemmelse med national lovgivning og de aftaler og kontrakter, der er indgået med dem.

I lighed med den situation, der er beskrevet i kapitel 5.2, er det for finansielle korrektioner i tilfælde af manglende overholdelse af de gældende regler om offentlige udbud ⁽⁷⁶⁾ ikke nødvendigt at påvise nogen reel virkning af den objektivt opfattede interessekonflikt, eller at den objektivt opfattede interessekonflikt bevidst er blevet anvendt til fordel for en bestemt person/enhed (dette ville kun være relevant med henblik på at fastslå en svigagtig uregelmæssighed).

Når der konstateres en interessekonflikt, bør medlemsstaternes myndigheder overveje de mulige konsekvenser for andre operationer eller kontrakter for den berørte operation eller de berørte interessenter og træffe de fornødne foranstaltninger for at forebygge yderligere interessekonflikter.

⁽⁷¹⁾ Se også informationspunkter: 1) Domstolens dom af 27.10.2005, Grækenland mod Kommissionen, C-387/03, ECLI:EU:C:2005:646, og 2) Rettens dom af 25.2.2015, Polen mod Kommissionen, T-257/13, ECLI:EU:T:2015:111, vedrørende den fælles landbrugspolitik.

⁽⁷²⁾ Vedrørende den fælles landbrugspolitik, se navnlig artikel 54-56 i forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013.

⁽⁷³⁾ Dom afsagt af Retten i Første Instans af 15.6.1999, Ismeri Europa Srl mod Revisionsretten, ECLI:EU:T:1999:124, T-277/97, og appel, præmis 123. I samme sag (præmis 146) udgør interessekonflikten i forbindelse med offentlige kontrakter i sig selv en tilsidesættelse af hensynet til en forsvarlig økonomisk forvaltning af EU-midler og af det ligebehandlingsprincip, der gælder ved offentlige kontrakter. Det er derfor ikke nødvendigt at undersøge, om den har medført en materiel skade, som kan bestemmes nærmere.

⁽⁷⁴⁾ Rettens dom af 20.3.2013, Nexans France mod Joint Undertaking Fusion for Energy, T-415/10, ECLI:EU:T:2013:141, præmis 114. Der foreligger en interessekonflikt, når en tilbudsgiver, selv uden at have dette til hensigt, har mulighed for at påvirke betingelserne for et udbud i en retning, der er gunstig for ham.

⁽⁷⁵⁾ Artikel 63, stk. 2, i FF 2018: »2. Medlemsstaterne træffer ved udførelsen af deres opgaver i tilknytning til budgetgennemførelsen alle nødvendige foranstaltninger, herunder lovgivningsmæssige, reguleringsmæssige og administrative foranstaltninger, for at beskytte Unionens finansielle interesser, navnlig ved [...] c) at forebygge, opdage og korrigere uregelmæssigheder og svig. [...] De inddriver også uretmæssigt udbetalte beløb og indleder retsforfølgning, hvis det i forbindelse hermed er nødvendigt. Medlemsstaterne pålægger modtagerne sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, når det er foreskrevet i sektorspecifikke regler eller i specifikke bestemmelser i national ret.«

⁽⁷⁶⁾ Se uregelmæssighed type nr. 21 i bilaget til Kommissionens afgørelse C(2019) 3452 final af 14.5.2019 om retningslinjerne for fastsættelse af finansielle korrektioner af udgifter, der finansieres af Unionen, som følge af manglende overholdelse af de gældende regler for offentlige udbud.

- Sikring af, at nationale uafhængige revisionsorganer reviderer brugen af midlerne i overensstemmelse med internationalt anerkendte revisionsstandarder, i tillæg til de kontroller, der udføres af de nationale myndigheder med ansvar for forvaltningen af EU-midler (eller under deres ansvar). Disse organers revisionserklæringer udgør grundlaget for den generelle sikkerhed vedrørende anvendelsen af EU-midler. Kommissionens anvendelse af nationale revisionserklæringer betyder imidlertid ikke, at den selv kan udføre yderligere revisioner af anvendelsen af EU-midler, og påvirker ikke Kommissionens forpligtelse til som led i dens risikovurdering at overvåge medlemsstaternes kontrolsystemer.

Kommissionen er ansvarlig for:

- rådgivning og vejledning om og overvågning af de nationale interne kontrolsystemers overensstemmelse med EU-kravene
- revision af medlemsstaternes interne kontrolsystemer, hvor den vurderer, om de på en hensigtsmæssig og effektiv måde kan medvirke til bl.a. at forebygge og håndtere interessekonflikter (på grundlag af risikovurderinger under hensyntagen til resultaterne af verificeringer, revisioner og kontroller udført af nationale myndigheder eller andre EU-revisionsorganer og meddelt Kommissionen samt andre tilgængelige oplysninger), og fremsætter anbefalinger til forbedring af disse systemer
- revision af udgifter anmeldt til Kommissionen af medlemsstaterne med henblik på at verificere overensstemmelsen med relevante støtteberettigelsesregler
- anvendelse af hensigtsmæssige foranstaltninger for at beskytte EU-budgettet, f.eks. afbrydelse af betalingsfrister, suspension af betalinger og finansielle korrektioner i tilfælde af manglende overholdelse (enten individuel eller systemisk) af reglerne om undgåelse af interessekonflikter som fastlagt i artikel 59, stk. 6, litra b) og c), i FF 2012 eller 63, stk. 8, litra b) og c), i FF 2018, sammen med henstillinger til medlemsstaterne om hensigtsmæssige korrigerende foranstaltninger, herunder styrkelse af deres interne kontrolsystemer ⁽⁷⁾.

I henhold til artikel 63, stk. 8, litra b) i FF 2018 ⁽⁷⁸⁾ skal Kommissionen udelukke udgifter, der er foretaget i strid med de relevante regler, fra EU-finansiering. Dette kan være resultatet af kontrol og revision på ethvert niveau af medlemsstatens kontrolsystemer, af kontrol og revision udført af Kommissionen, af revision udført af Den Europæiske Revisionsret eller af undersøgelser foretaget af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og deres formål er at genoprette en situation, hvor de medfinansierede udgifter er i overensstemmelse med gældende ret. Som forklaret ovenfor er medlemsstaterne primært ansvarlige for at korrigere uregelmæssigheder. Kommissionen kan udelukke udgifter fra EU-finansiering, hvis medlemsstaten ikke har truffet de krævede foranstaltninger, hvis der er alvorlige mangler i forvaltnings- og kontrolsystemets effektive funktionsmåde, eller hvis hele eller en del af EU-finansieringen af en operation er uregelmæssig. Kommissionen har beføjelse til at anvende ekstrapolerede eller faste korrektioner, hvis det ikke er muligt præcist at kvantificere beløbet for de uregelmæssige udgifter ⁽⁷⁹⁾.

For midler under delt forvaltning er det endelig i første omgang de nationale myndigheder/organer, der forvalter og kontrollerer EU-midler, som skal forebygge, opdage, rapportere og afhjælpe interessekonflikter. De foranstaltninger, som disse myndigheder/organer træffer, skal fortsat revideres af de nationale uafhængige revisionsorganer, og de er underlagt Kommissionens overvågning og revision, Revisionsrettens revision samt OLAF's undersøgelser som led i udøvelsen af dets beføjelser.

5.2. Regler om interessekonflikter i henhold til udbudsdirektiverne

Artikel 61 i FF 2018 omhandler alle forvaltningsmetoder og alle typer udgifter under EU-budgettet.

⁽⁷⁾ COM(2014) 38 final, Rapport fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet, Rapport om bekæmpelse af korruption i EU, s. 26. <https://eur-lex.europa.eu/procedure/DA/1041639>

⁽⁷⁸⁾ Artikel 63, stk. 8, litra b), i FF 2018: »8. For at sikre, at EU-midlerne anvendes i overensstemmelse med de relevante regler, skal Kommissionen: [...] b) udelukke udgifter, der er foretaget i strid med de relevante regler, fra EU-finansiering«.

⁽⁷⁹⁾ Inden for rammerne af Kommissionens revisioner og OLAF's undersøgelser er der tidligere konstateret flere interessekonflikter på både på systemniveau og i forbindelse med de enkelte operationer. I tilfælde af interessekonflikter, der er konstateret i forbindelse med en medlemsstats system til at forebygge, opdage og afhjælpe interessekonflikter, har Kommissionen fremsat systemhenstillinger og anvendt faste korrektioner på grund af de konstaterede systemmangler, som også omfatter spørgsmål vedrørende interessekonflikter. For individuelle projekter, hvor der er konstateret interessekonflikter med en finansiell risiko, blev der foretaget fuldstændige finansielle korrektioner af de udgifter, der var berørt af interessekonflikten.

Reglerne om offentlige udbud, som er fastsat i udbudsdirektiverne ⁽⁸⁰⁾, er relevante i forbindelse med delt forvaltning, navnlig for en tilskudsmodtager i en medlemsstat, som er en ordregivende myndighed ⁽⁸¹⁾, der tildeler kontrakter med henblik på gennemførelse af et projekt, der finansieres over EU-budgettet.

Udbudsreglerne har form af national lovgivning, navnlig medlemsstaternes gennemførelse af udbudsdirektiverne, eller de kan være afledt direkte af EU-rettens generelle principper.

Det bør bemærkes, at anvendelsesområdet for udbudsdirektiverne er begrænset, navnlig af minimumstærskler for udbudsværdien, eksklusive moms. I betragtning af gennemførelsesfristen, som er den 18. april 2016, finder udbudsdirektiverne fra 2014 desuden anvendelse senest på denne dato eller tidligere, hvis de blev gennemført i national lovgivning inden denne dato.

I henhold til artikel 2 i det tidligere udbudsdirektiv ⁽⁸²⁾ var forpligtelsen til at undgå interessekonflikter afledt af principperne om ligebehandling og gennemsigtighed, som var fastsat i denne bestemmelse ⁽⁸³⁾. Domstolen, som gik videre end direktiverne, fastslog, at de ordregivende myndigheder i medlemsstaterne, selv om direktiverne ikke indeholder særlige bestemmelser om retssager ⁽⁸⁴⁾, eller hvis den foreliggende sag falder uden for direktivernes anvendelsesområde ⁽⁸⁵⁾ ⁽⁸⁶⁾, er forpligtede til at overholde traktatens grundlæggende bestemmelser i almindelighed og princippet om ligebehandling i særdeleshed. Følgelig finder princippet om gennemsigtighed også anvendelse i denne sammenhæng med henblik på at sikre, at princippet om ligebehandling kan kontrolleres ⁽⁸⁷⁾.

Hvis principperne om ligebehandling og gennemsigtighed, som kravene om undgåelse af interessekonflikter var baseret på, derfor generelt anvendes på området for offentlige udbud, skal undgåelsen af interessekonflikter ligeledes vurderes at finde anvendelse på dette område.

I det nye udbudsdirektiv ⁽⁸⁸⁾ har medlemsstaterne i henhold til artikel 24 pligt til at sikre, at de ordregivende myndigheder træffer passende foranstaltninger, der effektivt kan forebygge, identificere og udbedre interessekonflikter, der opstår under gennemførelsen af udbudsprocedurer, og fastlægger følgende definition af begrebet interessekonflikt:

Artikel 24 i direktiv 2014/24/EU:

»Medlemsstaterne sikrer, at de ordregivende myndigheder træffer passende foranstaltninger for effektivt at forebygge, identificere og udbedre *interessekonflikter*, der opstår under gennemførelsen af udbudsprocedurer, med henblik på at undgå konkurrenceforvridning og på at sikre ligebehandling af alle økonomiske aktører.

Begrebet interessekonflikt omfatter mindst de situationer, hvor personalet hos den ordregivende myndighed eller en udbyder af den indkøbte tjeneste, der handler på vegne af den ordregivende myndighed, som er involveret i gennemførelsen af udbudsproceduren eller kan påvirke resultatet af proceduren, direkte eller indirekte har en finansiel, økonomisk eller anden personlig interesse, der kan antages at bringe deres upartiskhed og uafhængighed i forbindelse med udbudsproceduren i fare.«

⁽⁸⁰⁾ Direktiv 2014/23/EU, direktiv 2014/24/EU og direktiv 2014/25/EU. For så vidt som direktiverne ikke finder anvendelse, er udbudsreglerne omfattet af traktatens anvendelsesområde og den nationale lovgivning om offentlige udbud.

⁽⁸¹⁾ For EU-institutionerne er reglerne om offentlige udbud fastsat i FF 2018.

⁽⁸²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114).

⁽⁸³⁾ Domstolens dom af 12.3.2015, eVigilo Ltd., C-538/13, ECLI:EU:C:2015:166, præmis 35.

⁽⁸⁴⁾ Domstolens dom af 18.6.2002, Hospital Ingenieure Krankenhausstechnik Planungs-GmbH (HI)/Stadt Wien, C-92/00, ECLI:EU:C:2002:379, præmis 47.

⁽⁸⁵⁾ Domstolens dom af 7.12.2000, Telaustria Verlags GmbH og Telefonadress GmbH/Telekom Austria AG, C-324/98, ECLI:EU:C:2000:669, præmis 60.

⁽⁸⁶⁾ Domstolens dom af 23.1.2003, Makedoniko Metro og Mikhaniki AE/Elliniko Dimosio, C-57/01, ECLI:EU:C:2003:47, præmis 69. Se også domme citeret i fodnote 16 og 17 samt afsnit 1.1. i Kommissionens fortolkningsmeddelelse om den fællesskabsret, der finder anvendelse på tildelingen af kontrakter, som ikke eller kun delvis er omfattet af udbudsdirektiverne (EUT C 179 af 1.8.2006, s. 2).

⁽⁸⁷⁾ Domstolens dom af 7.12.2000, Telaustria Verlags GmbH og Telefonadress GmbH/Telekom Austria AG, C-324/98, ECLI:EU:C:2000:669, præmis 61-63.

⁽⁸⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

I henhold til denne bestemmelse har de ordregivende myndigheder pligt til at træffe passende foranstaltninger for effektivt at forebygge, identificere og udbedre interessekonflikter på området for offentlige udbud ⁽⁸⁹⁾. Dette omfatter alle faser af en udbudsprocedure (udarbejdelse af tilbud, udvælgelse af tilbudsgivere/kandidater og tildeling af kontrakter samt fasen efter udbud).

Ordlyden i udbudsdirektivet er ikke præskriptiv i forhold til de foranstaltninger og mekanismer, der skal iværksættes for at nå disse mål. Det er op til medlemsstaterne at finde de mest hensigtsmæssige løsninger i overensstemmelse med den nationale ret. Medlemsstaterne skal under alle omstændigheder stille oplysninger og vejledning til rådighed for de ordregivende myndigheder og økonomiske aktører som fastsat i udbudsdirektivets artikel 83, stk. 4.

I overensstemmelse med formålet med udbudsdirektivets artikel 24 — dvs. at beskytte fair konkurrence og sikre ligebehandling af alle tilbudsgivere — har medlemsstaterne i henhold til udbudsdirektivets artikel 57, stk. 4, litra e), mulighed for (men ikke pligt til) at udelukke en tilbudsgiver, hvis en interessekonflikt som defineret i artikel 24 ikke kan afhjælpes effektivt med andre mindre indgribende foranstaltninger.

Tilfælde, der traditionelt er blevet kategoriseret som en interessekonflikt, er kendetegnet ved tilbudsgiverens inddragelse i forberedelsen af udbudsproceduren. Sådanne tilfælde er nu omhandlet særskilt i udbudsdirektivets artikel 41, som kræver, at den ordregivende myndighed træffer passende foranstaltninger for at undgå konkurrencefordrejning. I henhold til udbudsdirektivets artikel 57, stk. 4, litra f), kan medlemsstaterne kræve, at en tilbudsgiver udelukkes, hvis situationen ikke kan afhjælpes med andre mindre indgribende foranstaltninger (f.eks. deling af relevante oplysninger med alle tilbudsgivere og fastsættelse af passende tidsfrister for modtagelse af tilbud). Inden en eventuel udelukkelse skal ansøgere eller tilbudsgivere have mulighed for at godtgøre, at deres deltagelse i forberedelsen af udbudsproceduren ikke kan fordeje konkurrencen ⁽⁹⁰⁾ ⁽⁹¹⁾.

I udbudsdirektivets artikel 58, stk. 1, litra c), defineres rammerne for udvælgelseskriterier, herunder tilbudsgiverens teknisk og faglig formåen. Denne type kriterier uddybes i udbudsdirektivets artikel 58, stk. 4: En ordregivende myndighed kan gå ud fra, at en økonomisk aktør ikke har de krævede erhvervsevner, hvis den ordregivende myndighed har fastslået, at den økonomiske aktør har modstridende interesser, som kan påvirke kontraktens opfyldelse i negativ retning. Logikken bag denne bestemmelse gælder også for tilfælde, som ikke falder ind under anvendelsesområdet for udbudsdirektivet i den forstand, at den ordregivende myndighed (inden for rammerne af national ret) har mulighed for (men ikke pligt efter udbudsdirektivet) til at udelukke en tilbudsgiver fra at få tildelt kontrakten, hvis den pågældende tilbudsgiver er genstand for en interessekonflikt.

For at overholde udbudsdirektivet måtte de nationale myndigheder træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at alle ordninger var på plads inden fristen for gennemførelse (18. april 2016). Senest i april 2017 og derefter hvert tredje år skal medlemsstaterne forelægge Kommissionen en rapport om de mest almindelige kilder til forkert anvendelse eller

⁽⁸⁹⁾ Domstolens dom af 10.7.2001, *Ismeri Europa mod Revisionsretten*, C-315/99 P, ECLI:EU:C:2001:391, præmis 47: »[...] begrebet »sammenblanding af interesser« — der i den anfægtede doms præmis 112 er defineret af Retten som den omstændighed, »at en person, som deltager i bedømmelsen og udvælgelsen af bud på en offentlig kontrakt, selv får tildelt en sådan kontrakt« — anses for en relevant, hensigtsmæssig og adækvat karakteristik af den alvorlige mangel, som den pågældende virksomhed er behæftet med.»

⁽⁹⁰⁾ Domstolens dom af 3.3.2005, *Fabricom SA mod Belgien*, C-21/03 og C-34/03, ECLI:EU:C:2005:127, præmis 36, som fastslår, at manglende overensstemmelse med fællesskabsretten af en national bestemmelse, »ifølge hvilken en person, der har været ansvarlig for studier, forsøg, undersøgelser eller udvikling vedrørende bygge- og anlægsarbejder, indkøb eller tjenesteydelser, ikke kan deltage i eller byde på disse offentlige bygge- og anlægskontrakter, indkøbs- eller tjenesteydelsesaftaler, uden at der gives denne person mulighed for at bevise, at den erfaring, han under de i sagen foreliggende omstændigheder har opnået, ikke har kunnet fordeje konkurrencen«.

⁽⁹¹⁾ Rettens dom (Anden Afdeling) af 13.10.2015, *Intrasoft International SA mod Europa-Kommissionen*, T-403/12, ECLI:EU:T:2015:774, præmis 76: »Der foreligger ikke en ubetinget forpligtelse for de ordregivende myndigheder til systematisk at udelukke tilbudsgivere i tilfælde af en interessekonflikt, eftersom det ikke er begrundet at udelukke disse, når det er muligt at godtgøre, at denne konflikt ikke har haft indflydelse på deres handlemåde under udbudsproceduren og ikke har indebåret en reel risiko for, at der blev fulgt en praksis, som kunne fordeje konkurrencen mellem tilbudsgiverne. Det er dog nødvendigt at udelukke en tilbudsgiver, når der forekommer en interessekonflikt, og der ikke findes et bedre middel til at undgå tilsidesættelser af princippet om ligebehandling af tilbudsgivere og gennemsigtighedsprincippet (dom *Nexans France mod Fællesforetagendet for Fusionsenergiudvikling*, nævnt i præmis 75 ovenfor, EU:T:2013:141, præmis 116 og 117).«

retsusikkerhed samt om forebyggelse, afsløring og fyldestgørende rapportering om tilfælde af svig, korruption, interessekonflikter og andre alvorlige uregelmæssigheder i overensstemmelse med udbudsdirektivets artikel 83, stk. 3. Lignende bestemmelser er indsat i de specifikke udbudsdirektiver vedrørende koncessioner ⁽⁹²⁾ og forsyningsvirksomheder ⁽⁹³⁾.

Eksempler på, hvornår der er opstået interessekonflikter i offentlige udbudsprocedurer:

- 1) I en offentlig udbudsprocedure, der blev gennemført i forbindelse med et projekt vedrørende foranstaltninger til fremme af virksomhedernes vækst, blev der konstateret en interessekonflikt, hvor den administrerende direktør for den eneste tilbudsgivende virksomhed var ansat af den ordregivende myndighed og havde til opgave at udarbejde de tekniske udbudsspecifikationer, da udbudsproceduren blev gennemført. Følgelig var alle udgifter i relation til dette udbud uretmæssige og ikke berettigede til medfinansiering.
- 2) I en offentlige udbudsprocedure, der blev gennemført i forbindelse med et projekt vedrørende miljøvenlig teknologifornyelse, var den vindende tilbudsgivers aktionær også direktør for den konsulentvirksomhed, der rådgav den ordregivende myndighed om den tekniske dokumentation. Den ordregivende myndighed valgte en anden konsulentvirksomhed, som ikke havde forbindelse til den vindende tilbudsgiver, til at udarbejde udbudsdokumentationerne. Denne konsulentvirksomhed begrænsede sit arbejde til den juridiske del af indkaldelsen af tilbud og anvendte den tekniske dokumentation, der var udarbejdet af den første konsulentvirksomhed, til indkaldelsens tekniske specifikationer. Den ordregivende myndighed traf ikke passende foranstaltninger for at undgå konkurrenceforvriddning. Følgelig var udgifterne i relation til dette udbud uretmæssige og ikke berettigede til medfinansiering.
- 3) I en offentlige udbudsprocedure skulle der efter national ret indgives tre uafhængige tilbud, men tilskudsmodtageren (den ordregivende myndighed) valgte tilbuddet fra en tilbudsgiver, hvis ejer også var tilskudsmodtagerens enejer (i dette tilfælde var betingelserne for en intern tildeling imidlertid ikke opfyldt). I denne sag foretog forvaltningsmyndigheden ikke en tilstrækkelig kontrol af en situation, hvor der ikke var uafhængighed mellem tilskudsmodtageren og dennes kontrahenter. Selv om tilbuddet var det laveste, der blev modtaget, blev alle udgifter i forbindelse med denne offentlige udbudskontrakt anset for uretmæssige og dermed ikke berettigede til medfinansiering.

Overtrædelse af reglerne om offentlige udbud kan føre til finansielle korrektioner eller andre former for erstatning. Kommissionen vedtog i 2013 ⁽⁹⁴⁾ og 2019 ⁽⁹⁵⁾ retningslinjer for fastsættelse af finansielle korrektioner af udgifter, der finansieres af EU, som følge af manglende overholdelse af de gældende regler for offentlige udbud.

Ligesom retningslinjerne fra 2013 fastsætter retningslinjerne fra 2019 faste korrektioner i sager vedrørende interessekonflikter, når »en ikke-oplyst eller utilstrækkeligt afbødet interessekonflikt er konstateret, jf. artikel 24 i direktiv 2014/24/EU (eller artikel 35 i direktiv 2014/23/EU eller artikel 42 i direktiv 2014/25/EU), og den pågældende tilbudsgiver fik tildelt den eller de pågældende kontrakter ⁽⁹⁶⁾«. Interessekonflikten kan allerede forekomme i fasen for projektforberejdelse, for så vidt som projektforberejdelsen har betydning for udbudsmaterialet/udbudsproceduren. En klager skal ikke påvise, at der rent faktisk foreligger en interessekonflikt ⁽⁹⁷⁾.

⁽⁹²⁾ Artikel 35, artikel 38, stk. 7, litra d), og artikel 45, stk. 3 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014 om tildeling af koncessionskontrakter (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 1).

⁽⁹³⁾ Artikel 42, artikel 59, artikel 80, stk. 1, og artikel 99, stk. 3 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243).

⁽⁹⁴⁾ Kommissionens afgørelse C(2013) 9527 final af 19.12.2013 om fastlæggelse og godkendelse af retningslinjerne for fastsættelse af finansielle korrektioner, som Kommissionen skal foretage af udgifter, der finansieres af Unionen ved delt forvaltning, som følge af manglende overholdelse af reglerne om offentlige kontrakter.

⁽⁹⁵⁾ Kommissionens afgørelse C(2019) 3452 final af 14.5.2019 om retningslinjerne for fastsættelse af finansielle korrektioner af udgifter, der finansieres af Unionen, som følge af manglende overholdelse af de gældende regler for offentlige udbud.

⁽⁹⁶⁾ En interessekonflikt, der involverer andre tilbudsgivere end den vindende, anses også for en overtrædelse af udbudsdirektiverne. Kommissionen fastsætter imidlertid ikke en finansiel korrektion for en sådan overtrædelse i sine retningslinjer, da kun det vindende bud ville være berettiget til medfinansiering over EU-budgettet.

⁽⁹⁷⁾ Domstolens dom af 12.3.2015, eVigilo Ltd., C-538/13, ECLI:EU:C:2015:166, præmis 31-47.

Med hensyn til betingelsen om en ikkeoplyst eller utilstrækkeligt afbødet interessekonflikt henviser dette til i) den pågældende persons forpligtelse til på forhånd at fremlægge oplysninger om enhver formodet interessekonflikt og ii) den ordregivende myndigheds gennemførelse af afbødende foranstaltninger for at imødegå sådanne situationer. Disse foranstaltninger bør i første omgang rettes mod den pågældende person på den ordregivende myndigheds side (dvs. denne person indstiller alle aktiviteter i forbindelse med det pågældende udbud. Hvis der er tale om et medlem af evalueringsudvalget, udtræder vedkommende f.eks. af dette udvalg). Hvis sådanne foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at afbøde interessekonflikten (hvis den pågældende person f.eks. har været involveret i de faser af udbudsproceduren, som allerede har fundet sted og ikke kan ændres/gentages), bør den ordregivende myndighed træffe yderligere foranstaltninger vedrørende den pågældende tilbudsgiver (f.eks. udelukkelse af tilbudsgiveren fra udbudsproceduren, en mulighed, der også er nævnt i udbudsdirektivets artikel 57, stk. 4, litra e)).

Det er ikke nødvendigt at påvise nogen reel virkning af den objektivt opfattede interessekonflikt (også som følge af begrebet opfattelse i definitionen af interessekonflikter) på den specifikke beslutningsproces. Der skal navnlig ikke fremlægges dokumentation for, at interessekonflikten bevidst er blevet anvendt til gavn for den vindende tilbudsgiver (dette er kun relevant for at fastslå en svigagtig uregelmæssighed).

Eksempel

Personen X er et af fem medlemmer af et tilbudsevalueringsudvalg. Under evalueringen af tilbuddene og beslutningstagningen vedrørende tildelingen var X ansat af den vindende tilbudsgiver, virksomheden Y, i en stilling med ansvar for opgaver vedrørende udbuddets genstand, en ansættelse, som X imidlertid ikke havde erklæret, i strid med vedkommendes forpligtelser.

Uanset personen X's konkrete og materielle indflydelse på tildelingsafgørelsen og de specifikke omstændigheder (evalueringsudvalgets beslutningsmetode i overensstemmelse med objektive tildelingskriterier, seks deltagende tilbudsgivere i udbuddet osv.), foreligger der en interessekonflikt. I overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer om finansielle korrektioner i forbindelse med offentlige udbud skal der foretages en finansiell korrektion, hvis begge betingelser i disse retningslinjer er opfyldt, dvs. 1) interessekonflikten er ikke blevet oplyst og/eller tilstrækkeligt afbødet (enten fra personen X's side eller fra virksomheden Y's side), og 2) denne interessekonflikt vedrørte den vindende virksomhed.

Se følgende dokumenter for yderligere oplysninger om undgåelse af interessekonflikter i forbindelse med udbud: i) udbudsdirektiverne, ii) »Interessekonflikter i forbindelse med offentlige kontrakter, der vedrører strukturforanstaltninger. En praktisk vejledning for ledere (2013)«⁽⁹⁸⁾, iii) »Offentlige udbud — Vejledning til praktikere i at undgå de mest almindelige fejl i offentlige udbud i forbindelse med projekter finansieret af de europæiske struktur- og investeringsfonde. februar 2018«⁽⁹⁹⁾, og iv) »DG REGIO — Preventing fraud and corruption in the European Structural and Investment Funds — taking stock of practices in the EU Member States Study on the implementation of Article 125(4)(c) CPR in the Member States«⁽¹⁰⁰⁾.

5.3. Specifikke elementer for finansielle instrumenter under delt forvaltning

Når EU-midler gennemføres ved hjælp af finansielle instrumenter, skal der træffes forebyggende og afbødende foranstaltninger i alle faser af gennemførelsen af det finansielle instrument fra udvælgelsen af de organer, der skal gennemføre de finansielle instrumenter⁽¹⁰¹⁾, til udvælgelsen af de endelige modtagere. I henhold til artikel 38, stk. 5, i forordningen om fælles bestemmelser skal disse organer udvælges på grundlag af åbne, gennemsigtige, proportionale og ikkediskriminerende procedurer for at undgå interessekonflikter.

⁽⁹⁸⁾ Denne vejledning er udarbejdet af en gruppe af eksperter fra medlemsstaterne koordineret af OLAF under Det Rådgivende Koordineringsudvalg for Bekæmpelse af Svig (Cocolaf): https://ec.europa.eu/sfc/sites/sfc2014/files/sfc-files/2013_11_12-Final-guide-on-conflict-of-interests-DA.pdf.

⁽⁹⁹⁾ https://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/guides/public_procurement/2018/guidance_public_procurement_2018_da.pdf.

⁽¹⁰⁰⁾ https://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/studies/pdf/implement_article125_fraud_en.pdf.

⁽¹⁰¹⁾ For detaljerede oplysninger om udvælgelsen af organer, der skal gennemføre finansielle instrumenter, se Meddelelse fra Kommissionen — Vejledning til medlemsstaterne om udvælgelse af organer, der gennemfører finansielle instrumenter (EUT C 276 af 29.7.2016, s. 1).

I henhold til artikel 7, stk. 2, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 480/2014⁽¹⁰²⁾ skal valget af organer være gennemsigtigt og objektivt begrundet og må ikke give anledning til interessekonflikter. Det fastsættes også, at der skal træffes foranstaltninger til at begrænse eventuelle interessekonflikter, hvis det organ, der gennemfører det finansielle instrument, tildeler egne finansielle ressourcer til det finansielle instrument eller deler risikoen.

I henhold til artikel 6, stk. 1, litra a), i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 480/2014 skal valget af endelige modtagere være gennemsigtigt og objektivt begrundet og må ikke give anledning til interessekonflikter.

6. MULIGE FORANSTALTNINGER FOR AT UNDGÅ OG HÅNDBERE INTERESSEKONFLIKTER

Ved håndteringen af interessekonflikter bør fokus rettes mod forebyggelse, da det er meget vanskeligere at opdage og udbedre sådanne situationer. Det skal erindres, at interessekonflikter kan opstå i enhver fase af gennemførelsen af EU-budgettet. Følgelig skal enhver foranstaltning til forebyggelse og håndtering af dem omfatte de tidligere afser af gennemførelsen for at prioritere forebyggelse frem for korrektion. Foranstaltninger til forebyggelse og håndtering af interessekonflikter bør endvidere være effektive, proportionale og gennemsigtige og ajourføres regelmæssigt (under hensyntagen til den retlige, politiske eller institutionelle udvikling).

I dette kapitel opstilles der en ikke-udtømmende liste over forslag og anbefalinger til foranstaltninger, der kan træffes for at undgå og håndtere interessekonflikter. Disse forslag og anbefalinger har til formål at give EU-institutionerne og medlemsstaternes myndigheder vejledning og værktøjer, som de kan bruge i deres indsats for at undgå interessekonflikter.

For yderligere forklaringer og eksempler henvises der til det omfattende, som OECD (Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling) og Sigma (støtte til forbedret offentlig ledelse og forvaltning i de central- og østeuropæiske lande⁽¹⁰³⁾) har udført vedrørende interessekonflikter⁽¹⁰⁴⁾ og de lovgivningsmæssige rammer for EU-institutionerne nævnt i kapitel 4.

⁽¹⁰²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 480/2014 af 3. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EUT L 138 af 13.5.2014, s. 5).

⁽¹⁰³⁾ Sigma er et fælles initiativ mellem OECD og EU, som primært finansieres af EU.

⁽¹⁰⁴⁾ OECD 1) »Managing Conflict of Interest in the Public Sector« (2005), <https://www.oecd.org/gov/ethics/49107986.pdf>,

2) OECD »Managing Conflict of Interest in the Public Sector«, OECD Guidelines and Country Experiences (2003), s. 24, <http://www.oecd.org/corruption/ethics/48994419.pdf>,

3) OECD »Guidelines for managing conflict of interest in the public service — report on Implementation« (2007),

4) Recommendation of the Council on OECD Guidelines for Managing Conflict of Interest in the Public Service, OECD/LEGAL/0316, <https://legalinstruments.oecd.org/public/doc/130/130.en.pdf>,

5) SIGMA (Support for Improvement in Governance and Management) — a joint initiative of the OECD and the EU, principally financed by the EU — paper 36 — GOV/SIGMA(2006)1/REV1, [http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?doclanguage=en&cote=gov/sigma\(2006\)1/REV1](http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?doclanguage=en&cote=gov/sigma(2006)1/REV1),

6) OECD (2017), Recommendation on Public Integrity, <http://www.oecd.org/gov/ethics/OECD-Recommendation-Public-Integrity.pdf>,

7) OECD (2014), Survey on managing conflict of interest in the executive branch and whistle-blower protection, <https://www.oecd.org/governance/ethics/2014-survey-managing-conflict-of-interest.pdf>,

8) OECD (2010), Post Public Employment — Good Practices for Preventing Conflict of Interest, <https://www.oecd-ilibrary.org/docserver/9789264056701-en.pdf?expires=1578648145&id=id&accname=oid031827&checksum=A96A1-D7335AAB93369841CEF00EA4789>,

9) OECD (2009), Revolving doors, accountability and transparency: Emerging regulatory concerns and policy solutions in the financial crisis, [http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=GOV/PGC/ETH\(2009\)2&docLanguage=En](http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=GOV/PGC/ETH(2009)2&docLanguage=En),

10) OECD (2005), Guidelines for managing conflict of interest in the public service, Policy brief, https://www.coe.int/t/dg1/legalcooperation/economiccrime/cybercrime/cy%20activity%20Interface2006/143_2006_if_oecd%20Policy%20Brief.pdf, og

11) OECD (2019), Fraud and corruption in European Structural and Investment Funds. A spotlight on common schemes and preventive actions, <https://www.oecd.org/gov/ethics/prevention-fraud-corruption-european-funds.pdf>.

6.1. Bevidstgørelse

Ansvarlighedsmodellen for ledere er en tilgang til offentlig forvaltning, hvor ledere holdes ansvarlige for resultaterne ved at tildele dem ansvar ledsaget af delegerede beføjelser til beslutningstagning og den autonomi og de ressourcer, der er nødvendige for at opnå de forventede resultater. I praksis bør de øverste ledere have de beføjelser og den autonomi til, at de kan være ansvarlige for resultaterne af den organisation eller enhed, de fører tilsyn med.

I ovenstående sammenhæng hænger forebyggelse af interessekonflikter tæt sammen med de involverede parter bevidsthed. Hvis en interessekonflikt forventes, kan den undgås. Det anbefales derfor kraftigt at øge bevidstheden om interessekonflikter. Det er afgørende, at der findes en stærk ledelseskultur («tonen i/fra toppen»), som støtter integritet, da højtstående embedsmænd/ansatte kan skabe en integritetskultur, hvor alle har ejerskab og ansvar for deres handlinger, og hvor interessekonflikter ikke tolereres. Det er ligeledes også vigtigt at fremme en kultur, hvor de ansatte kan søge vejledning og rådgivning uden frygt for repressalier.

EU-institutionerne og de nationale myndigheder bør sørge for løbende, omfattende og obligatorisk uddannelse i etik og integritet og i, hvordan interessekonflikter identificeres, håndteres og overvåges. Dette omfatter eksempler på interessekonflikter og rådgivning, hvis en embedsmand er i tvivl om de gældende regler eller procedurer. Udnævnelsen af en etisk medarbejder i en enhed, der deltager i gennemførelsen af EU-budgettet, kan også være en af de foranstaltninger, der gennemføres. En sådan medarbejder vil være ansvarlig for at give alle, der anmoder herom, rådgivning om overholdelsen af etiske principper. Den etiske medarbejder vil under tavshedspligt kunne spille en afgørende rolle i formidlingen af en integritetskultur baseret på dialog og tillid.

6.2. Politikker, regler og procedurer

Under hensyntagen til antallet, størrelsen og kompleksiteten af programmerne og de medarbejdere, der er til rådighed, er det vigtigt at sikre, at princippet om adskillelse af funktioner (eller adskillelse af opgaver) i praksis gennemføres på en hensigtsmæssig måde (mellem og inden for hvert organ, der er involveret i forvaltningen og/eller kontrollen af EU-midler), da dette er et vigtigt krav ved fastlæggelsen af forvaltnings- og kontrolsystemerne, i overensstemmelse med artikel 36, stk. 3, litra a), i FF 2018.

Hvert organ bør have: i) skriftlige ordninger vedrørende udøvelsen af de forskellige funktioner og beslutningsprocessen, ii) en klar adskillelse af funktionerne og klare stillingsbeskrivelser til de ansatte, og iii) et tilstrækkeligt antal menneskelige ressourcer på de forskellige niveauer og til de forskellige funktioner.

Princippet om adskillelse af funktioner er relevant, for så vidt som der er mindre sandsynlighed for interessekonflikter, hvis funktionerne er tilstrækkeligt adskilt, dvs. en tilstrækkelig adskillelse af funktioner minimerer risikoen for interessekonflikter. Hvis der ikke findes procedurer, som sikrer, at funktionerne er tilstrækkeligt adskilt, er dette en mangel ved forvaltnings- og kontrolsystemerne.

Eksempler vedrørende princippet om adskillelse af funktioner:

- 1) En ansat, som var ansvarlig for at vurdere en ansøgning om EU-finansiering, fik senere til opgave at revidere gennemførelsen heraf. I forbindelse med revisionen kan den ansatte få det indtryk, at støtten til vedkommendes udvælgelse af projektet bør bekræftes af en positiv rapport om dets gennemførelse. Selv om der er mange forskellige grunde til, at et udvalgt projekt eventuelt afspores, kan manglen på en klar adskillelse af funktioner føre til en interessekonflikt.
- 2) Revisionsmyndigheden gennemfører tekniske bistandsoperationer. Når sådanne operationer indgår i den stikprøve, der skal revideres af revisionsmyndigheden, bør revisionen af sådanne operationer udføres af en anden uafhængig revisor, så det sikres, at funktionerne er tilstrækkeligt adskilt. Lignende situationer kan f.eks. opstå på niveauet for en forvaltningsmyndighed for et program, hvor den samme forvaltningsmyndighed også modtager midler. I disse tilfælde bør forvaltningsmyndigheden opgaver overdrages til en anden tjeneste (selv om det er inden for den samme organisation), og der bør fastlægges ordninger for evaluering af tilskudsansøgningen, godkendelse af tilskudsafgørelsen og forvaltningen af verifikationer med henblik på at sikre, at funktionerne holdes adskilt.

3) Økonomiafdelingen i et regionalt ministerium har udpeget et stemmeberettiget medlem til et udvælgelsesudvalg:

Scenarie 1: Miljøafdelingen i et regionalt ministerium ansøger om et projekt, hvis udvælgelse besluttes af samme ministeriums økonomiafdeling. Vurdering: i) ingen interessekonflikt — hvis der ikke findes nogen hierarkisk forbindelse mellem økonomiafdelingen og miljøafdelingen, og hvis økonomiafdelingen ikke har været involveret i forberedelsen af det projekt, der gennemføres af miljøafdelingen, og der er en klar adskillelse af funktionerne.

Scenarie 2: Økonomiafdelingen ansøger om et projekt. Vurdering: interessekonflikt.

Gennemførelsen af en etisk kodeks og/eller en adfærdskodeks ⁽¹⁰⁵⁾ eller andre politikker og procedurer på arbejdspladsen, herunder regler for håndtering af interessekonflikter i organisationen ⁽¹⁰⁶⁾, er også af central betydning. Alle disse er nyttige redskaber til at øge bevidstheden og fastlægge regler og forpligtelser til at undgå og håndtere interessekonflikter. Politikker og procedurer bør være utvetydige og dækker spørgsmål som f.eks.:

- interessekonflikter — forklaringer, krav og procedurer for erklæring heraf, og kontradiktoriske procedurer, der kan føre til sanktioner
- politik for gaver og repræsentation ⁽¹⁰⁷⁾ — forklaring og medarbejdernes ansvar for overensstemmelse
- fortrolige oplysninger — forklaring og medarbejdernes ansvar
- krav til indberetning af mistanke om svig, herunder beskyttelse af whistleblowere (som nævnt i artikel 142, stk. 2, litra a), i FF 2018). Politikker og regler om whistleblowing bør omfatte elementer, f.eks. hvad der skal indberettes, hvordan man indberetter, til hvem der skal indberettes, hvor man kan få hjælp, beskyttelse af personoplysninger, foranstaltninger til beskyttelse af whistleblowere, hvordan deres indberetning vil blive undersøgt og formidlet, og konsekvenserne for personer, der foretager repressalier mod whistleblowere ⁽¹⁰⁸⁾.

Lovgivning, politikker og formelle procedurer til regulering af interessekonflikter, afbøde risikoen for interessekonflikter og håndtere de tilfælde, der opstår, er redskaber, der skal være på plads (se også kapitel 3.2). I et miljø i konstant udvikling skal politikker og procedurer altid være effektive og relevante for håndteringen af interessekonflikter, og de skal derfor ajourføres efter behov. Personalet skal erklære, at de vil overholde de fastlagte regler, politikker og procedurer.

⁽¹⁰⁵⁾ Fra en undersøgelse for Europa-Parlamentets Budgetkontroludvalget (CONT), »Codes of Conduct and Conflicts of Interest at any governance level of the management of EU Funds«: Ifølge OECD er der en definatorisk forskel mellem adfærdskodekser og etiske kodekser. En adfærdskodeks er et instrument i en regelbaseret tilgang til overholdelse. Den beskriver så præcist og utvetydigt som muligt, hvilken type adfærd der forventes, og fastsætter strenge overvågnings- og sanktionsprocedurer med henblik på at håndhæve kodeksen. En etisk kodeks er forankret i en værdibaseret forvaltningsmetode. Den fokuserer på generelle værdier snarere end på specifikke retningslinjer, og støtter sig i højere grad til den ansattes kapacitet til moralsk ræsonnement. En etisk kodeks støtter og fremmer anvendelsen af disse værdier i dagligdagen (Bertók, J. & Maeschalck, J. (2009). *Public Sector Ethics: an infrastructure. I: OECD (Eds.): No longer business as usual — Fighting Bribery and Corruption. Paris. s. 34*). Hvilken version der vælges, afhænger imidlertid af flere faktorer, herunder jurisdiktionens eksisterende retlige ramme og organisationens etiske kultur med hensyn til forvaltning og ledelse. I de fleste tilfælde foretrækkes der derfor en hybrid form, hvor der opstilles generelle etiske rammer og klare adfærdsmæssige instrukser (*Ibidem* s. 35).

https://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document.html?reference=IPOL_STU%282017%29572715.

⁽¹⁰⁶⁾ F.eks. »The European Code of Good Administrative Behaviour«, som blev vedtaget af Kommissionen den 13.9.2000, fastsætter de principper, der ligger til grund for den administrative adfærd i Kommissionens tjenestegrene, herunder integritet og undgåelse af interessekonflikter, https://ec.europa.eu/info/files/code-good-administrative-behaviour-0_en.

⁽¹⁰⁷⁾ I OECD's »Managing Conflict of Interest in the Public Sector« gives der eksempler på tjeklister for gaver og andre fordele (<https://www.oecd.org/gov/ethics/49107986.pdf>). Se også den retlige ramme for EU-institutionerne i dette dokument's kapitel 4.3, EU's personalevedtægt og EU's etiske standarder.

⁽¹⁰⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten. OECD (2014), *Survey on managing conflict of interest in the executive branch and whistle-blower protection*, <https://www.oecd.org/governance/ethics/2014-survey-managing-conflict-of-interest.pdf>.

Den faktiske retlige instrumenter til regulering af interessekonflikter kan variere fra land til land. Der kan f.eks. være i) specifik lovgivning om interessekonflikter i forbindelse med forvaltningen af EU-midler, ii) »horisontal« lovgivning om interessekonflikter generelt for hele den offentlige sektor og iii) retlige instrumenter eller andre instrumenter, der er egnede til at indføre sådanne regler og sikre, at de håndhæves.

6.3. Interesseerklæringer, oplysninger om formueforhold og særlige funktioner

Interesseerklæringer

Gennemsigtighed er afgørende for at forebygge interessekonflikter på ethvert trin i gennemførelsen af EU-budgettet. EU-institutionerne og de nationale myndigheder på ethvert niveau bør udvikle foranstaltninger inden for deres interne kontrolsystemer til at sikre gennemsigtighed og ansvarlighed.

En erklæring om, at der ikke foreligger interessekonflikter, og eventuelt en erklæring af både nuværende og tidligere interesser kan hjælpe med at opdage og håndtere interessekonflikter.

Tidligere interesser er relevante, så længe personen fortsat har forpligtelser som følge af tidligere stillinger/ansættelse (i en bestemt periode, hvor vedkommende »køler af« og undlader at udføre opgaver, der kan gribe ind i opgaver under den tidligere ansættelse). Erklæringer vedrørende tidligere interesser kan begrænses til f.eks. fem år eller til den periode, hvor personen fortsat har forpligtelser vedrørende disse tidligere stillinger/ansættelsesforhold.

Den pågældende person bør anmodes om erklæringen så hurtigt som muligt (og den bør ajourføres, straks interessesituationen ændres). Den bør f.eks. omfatte interesser, der er relevante for forvaltningen af kontrakter, for beslutningstagning og for at hjælpe med at forberede eller yde politisk rådgivning. Sådanne erklæringer skal indeholde:

- en klar henvisning til det pågældende projekt og genstanden for erklæringen
- underskriverens fulde navn, fødselsdato, stilling i organisationen og detaljerede funktioner
- datoen for underskrivelse.

Erklæringen skal gøre det muligt for underskriveren officielt at erklære:

- om vedkommende har interesser, som de opfatter eller som kan opfattes som værende i strid med gennemførelsen af EU-budgettet, og/eller om de befinder sig i en interessekonflikt i forbindelse med gennemførelsen af EU-budgettet
- om der er omstændigheder, som kunne bringe vedkommende i en interessekonflikt i nær fremtid, og
- at vedkommende straks vil rapportere enhver potentiel interessekonflikt i tilfælde af enhver omstændighed, som kunne føre til en sådan konklusion.

En forklarende note bør vedlægges erklæringen for at give underskriverne klare og præcise oplysninger om:

- organisationens politik, herunder formålet med erklæringen, og at den kan verificeres for at sikre, at den er korrekt.
- de juridiske krav, herunder afklaring af spørgsmål, der opstår på baggrund af definitionen, herunder f.eks. hvilke forhold, der udgør et familiemæssigt tilhørsforhold (se kapitel 3.2.1)
- den adfærdskodeks, de politikker og de procedurer, der er gældende for håndtering af interessekonflikter i organisationen
- proceduren for afholdelse fra at deltage og fjernelse, hvis en mulig interessekonflikt konstateres. Hvis en ansat afslører en mulig interessekonflikt, eller hvis en tredjemand rapporterer en mulig interessekonflikt, bør den pågældende ansatte have pligt til at undlade at behandle den omhandlede sag, indtil vedkommendes overordnede eller den kompetente myndighed har afgjort, om der foreligger en interessekonflikt (dette kan også omfatte tidligere sager)
- den procedure, der skal følges i tilfælde af en ændring af situationen, og navnlig for, hvornår, hvordan og over for hvem man skal afgive en erklæring om en opstået interessekonflikt
- konsekvenserne af ikke at afsløre en interessekonflikt, ofte kaldet procedurer ved »tillidsbrud«. Den person eller det organ, der har beføjelse til at gennemføre dem, skal have tilstrækkelig autoritet og ansvarlighed.

Hvis der opstår en interessekonflikt efter indgivelsen af den oprindelige erklæring, betyder det ikke nødvendigvis, at den oprindelige erklæring var urigtig. Det er muligt, at ingen af de forhold, der forårsagede konflikten, var til stede eller var kendte på det tidspunkt, hvor erklæringen blev afgivet. Følgelig bør der være en forpligtelse til at:

- oplyse om den foreliggende situation, så snart den pågældende person bliver bekendt med de omstændigheder, der kan påvirke den upartiske og objektive udførelse af vedkommendes opgaver
- undlade at handle og henvise sagen til vedkommendes overordnede (eller den relevante ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede).

Det er vigtigt, at organisationer fastsætter klare og objektive kriterier for vurdering af interesseerklæringer og anvender dem konsekvent. Som led i en effektiv kontrol for at identificere mulige urigtige erklæringer skal alle erklæringer behørigt registreres, gemmes af myndigheden og kontrolleres (efter en hensigtsmæssig metode) i overensstemmelse med gældende ret i forhold til andre informationskilder med henblik på f.eks. at opdage forbindelser mellem de personer, der er involveret i udvælgelsen af projekter, og potentielle modtagere.

EU's regler og de nationale regler finder anvendelse med hensyn til sanktioner og retsmidler ved overtrædelser, der begås af embedsmænd, modtagere og kontrahenter. Når myndigheden opdager en urigtig erklæring, bør den med forbehold af den gældende ret foretage en undersøgelse (herunder af virkningen på gennemførelsen af EU-budgettet) og træffe korrigerende foranstaltninger. Sidstnævnte kan omfatte disciplinære og strafferetlige sanktioner over for den embedsmand, der har indgivet den urigtige erklæring, annullering og revurdering af tildelingsproceduren, annullering af kontrakter/aftaler, suspension af betalinger, gennemførelse af finansielle korrektioner og tilbagesøgning af midler. Ikke-oplyste interessekonflikter udgør ikke nødvendigvis en strafbar handling. Interessekonflikter kan, hvis de ikke opdages og håndteres korrekt, i sidste ende nå dette punkt, afhængigt af den gældende retlige ramme.

Oplysninger om formueforhold og særlige funktioner

Oplysninger om formueforhold og politikker vedrørende særlige funktioner og/eller kumulative job for indehavere af offentlige embeder eller embedsmænd i følsomme eller mere risikofyldte stillinger kan bidrage til at forebygge og opdage interessekonflikter. Følgende elementer kan medtages:

- angivelse af personlig indkomst
- angivelse af familiens indkomst og formue ⁽¹⁰⁹⁾
- angivelse af personlig formue
- offentliggørelse af oplysninger om personens tidligere ansættelsesforhold, opgaver, roller og antal år i offentlige og private enheder
- offentliggørelse (eller angivelse i et register, der kun er tilgængeligt for personer med legitim interesse i at få adgang til disse personoplysninger) af indkomst- og formueangivelser ⁽¹¹⁰⁾
- begrænsninger i ejendomsretten til eller udøvelsen af rettigheder, der følger af private virksomheders ejendomsret
- afhændelse, enten ved at sælge forretningsinteresser eller investeringer, eller ved at oprette en blind trust (i kombination med andre foranstaltninger) for at sikre, at modtageren ikke har kendskab til sin formue og ikke har ret til at gribe ind i forvaltningen heraf
- angivelse af gaver, herunder begrænsninger for og kontrol af gaver og andre former for ydelser, f.eks. repræsentation, i overensstemmelse med fastlagte politikker og procedurer
- fjernelse og rutinemæssig tilbagetrækning af ansatte fra offentlige opgaver, når de deltager i et møde eller træffer en beslutning, som ville bringe dem i en konfliktsituation
- sikkerhed og kontrol med adgangen til interne oplysninger
- regelmæssig og effektiv rotation mellem ansatte i følsomme stillinger (med hensyn til forberedelse af udbud, evaluering og kontrol af tilbud, godkendelse, betaling og regnskabsføring, herunder på området for offentlige udbud), og brug af upersonlige funktionelle mailbokse til helpdeske

⁽¹⁰⁹⁾ Af hensyn til proportionaliteten kan angivelsen af familiens indkomst og formue begrænses til de tilfælde, hvor den pågældende person mindst tre år før tiltrædelsen har overført sin formue til familiemedlemmer.

⁽¹¹⁰⁾ Som ejes direkte eller indirekte (reelt ejerskab).

- begrænsninger (og/eller krav om gennemsigtighed/registrering/tilsyn) for sekundær beskæftigelse, samtidige udnævnelser (f.eks. hos en NGO, en politisk organisation eller en statsejet virksomhed), virksomhed efter fratrædelse, ansættelse af ægtefælle (eller af en partner, med hvem den pågældende person har indgået et (ikke-)registreret ikke-ægteskabeligt partnerskab) og endda ansættelse af andre medlemmer af den nærmeste familie
- hensigtsmæssige regler til håndtering af interessekonflikter i forbindelse med nye erhvervsaktiviteter efter udtrædelse af den offentlige tjeneste, dvs. den omstændighed, at en embedsmand, som for nylig har forladt tjenesten, indgår i et nyt ansættelsesforhold eller privat forretningsforhold på et område, der har forbindelse til vedkommendes tidligere funktioner, eller omvendt, at en person med en nylig erhvervs-mæssig baggrund inden for et bestemt område rekrutteres til en relateret offentlig stilling. Dette omfatter også begrænsninger i en afgrænset periode, hvor vedkommende skal afholde sig fra professionelle kontakter med tidligere kolleger eller fra at repræsentere modparter efter udtrædelse af tjenesten. Sådanne situationer kan udgøre en betydelig risiko for tilliden til den offentlige forvaltning. Følgelig bør der være specifikke regler og procedurer for håndteringen af sådanne situationer. Det kan omfatte erklæringer om etisk adfærd eller accept af kontrol i et vist antal år.

6.4. Andre foranstaltninger

Det er særlig vigtigt at opdage interessekonflikter så tidligt som muligt. Hvis en interessekonflikt f.eks. konstateres, inden der tildeles EU-støtte, bør udvælgelsesproceduren suspenderes, indtil der er foretaget yderligere undersøgelser.

Kontrol af oplysninger, der findes i virksomhedsregisterdatabaser, EU's og nationale organers databaser til kontrol af arbejdskontrakter mellem fysiske og juridiske personer, offentlige registre⁽¹¹¹⁾, personaleregistre og andre relevante oplysninger, der er tilgængelige for EU-institutionerne og de nationale myndigheder, kan være værdifulde redskaber til at forebygge interessekonflikter. Ovenstående kan kræve rådgivning eller indgriben fra andre kompetente organer i overensstemmelse med gældende lovgivning. Der kan også anvendes risikoberegningsværktøjer som f.eks. Arachne, der er nævnt nedenfor. Data skal behandles under hensyntagen til databeskyttelsesreglerne.

Fastlæggelse af specifikke risikoindikatorer kan hjælpe med at gøre opmærksom på risikoen for interessekonflikter. Risikoindikatorer er elementer, der er usædvanlige eller adskiller sig fra normal aktivitet, og som kan være tegn på, at der bør foretages yderligere undersøgelser. Interessekonflikter kan antage forskellige former og kan opstå og påvirke beslutninger på et hvilket som helst tidspunkt — fra fastsættelse af strategiske mål til evaluering af et projekt eller dechargebetænkningen. En liste over indikatorer kan derfor ikke være udtømmende.

Risikoindikatorer bør gøre de ansatte og lederne mere årvågne og tilskynde dem til at træffe de nødvendige foranstaltninger. Risikoindikatorer betyder imidlertid ikke, at der er forekommet eller kan forekomme en interessekonflikt, men at situationen skal kontrolleres og følges nøje.

Følgende risikoindikatorer kan tages i betragtning:

- manglende erklæring om, at der ikke foreligger interessekonflikter, hvis en sådan erklæring er obligatorisk, eller der er anmodet herom
- en ansat hos den ordregivende myndighed arbejdede umiddelbart inden tiltrædelsen hertil for en virksomhed, som kan afgive tilbud i en udbudsprocedure, som udarbejdes af den ansatte
- en ansat hos den ordregivende myndighed har nærtstående familiemedlemmer, der arbejder for en virksomhed, som muligvis vil afgive tilbud i en udbudsprocedure
- ændring af vilkårene og betingelserne i den kontrakt, der er indgået mellem modtageren og kontrahenten
- forbindelser/bekendtskab mellem modtageren og den ansatte hos den myndighed, der er involveret i budgetgennemførelsen, eller mellem den endelige modtager og kontrahenterne
- modtageren og den valgte underleverandør deler kontor/lokaler/adresse, eller lighed i virksomhedsnavne indikerer økonomisk indbyrdes afhængighed
- evalueringsudvalgets medlemmer har ikke den nødvendige tekniske ekspertise til at evaluere de indsendte bud og domineres af en enkelt person

⁽¹¹¹⁾ Herunder over reelt ejerskab.

- det medlem af ekspertudvalget, der vurderer projekterne, er højt placeret i en af de enheder, der fremlægger et projekt til finansiering
- der er uforholdsmæssigt mange subjektive kriterier i kriteriesystemet eller ved vurderingen af et tilbud
- specifikationerne minder i høj grad om den vindende tilbudsgivers produkter eller tjenesteydelser, især hvis specifikationerne omfatter meget specifikke krav, som kun meget få tilbudsgivere kan opfylde
- det anslåede/maksimale kontraktbeløb er ikke anført i de offentligt tilgængelige udbudsdokumenter (er kun registreret internt), men tilbuddet ligger meget tæt på det internt fastsatte beløb (f.eks. en forskel på 1-2 %)
- modtageren er etableret umiddelbart forud for ansøgningen om tilskud
- få ansøgere eller færre ansøgere end forventet i forbindelse med en indkaldelse af forslag/bud
- den samme virksomhed vinder flere på hinanden følgende kontrakter
- ringe gennemførelse af kontrakten medfører ikke, at der pålægges sanktioner, eller at kontrahenten/tjenesteyderen udelukkes fra at få tildelt yderligere kontrakter.

Denne liste er ikke udtømmende. De relevante tjenester og myndigheder bør supplere den.

Som led i bekæmpelsen af svig ⁽¹¹²⁾ (og uregelmæssigheder) har Kommissionen udviklet en række værktøjer til dataming og risikoberegning til budgettets udgiftsside, som kaldes »Daisy« og »Arachne«.

Daisy er et analytisk værktøj, der anvendes af Kommissionens afdelinger med ansvar for forskning, som behandler risikoprofiler og røde flag, til at målrette revisionskapaciteten og andre kontrolressourcer mod de mest risikobetonede projekter.

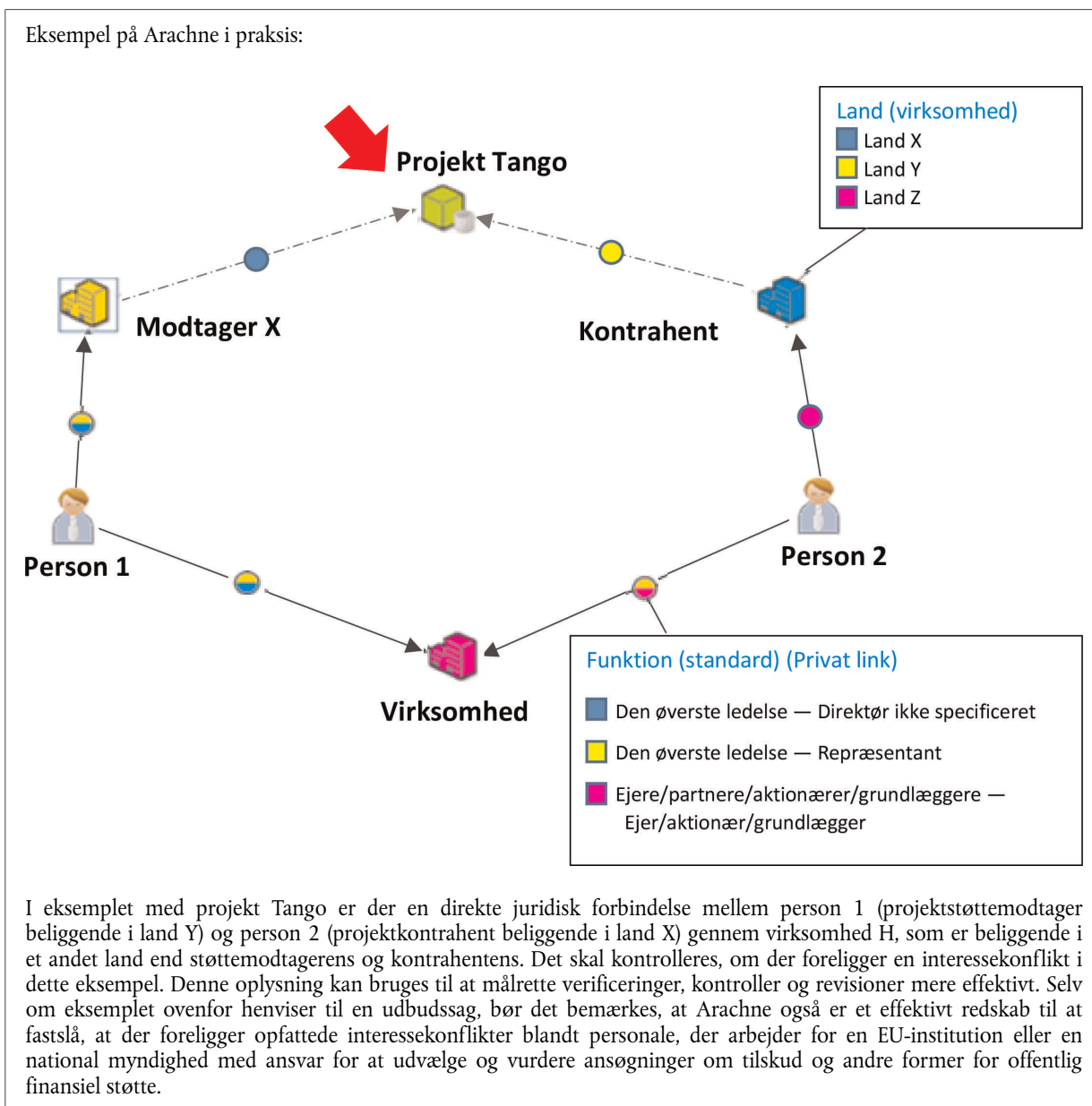
Arachne ⁽¹¹³⁾, som tilbydes medlemsstaternes myndigheder, er et specifikt værktøj til dataming/risikoberegning, som på grundlag af data fra forvaltningsmyndighederne opretter en omfattende projektdatabase. Arachne udvider disse data med offentligt tilgængelige oplysninger med henblik på at identificere de projekter, modtagere, kontrakter og kontrahenter, der på grundlag af en række risikoindikatorer kan være udsat for risiko for svig, interessekonflikter og uregelmæssigheder. Arachne identificerer mere end hundrede risikoindikatorer, som er opdelt i syv risikokategorier, f.eks. advarsler vedrørende udbud, kontraktforvaltning, støtteberettigelse, resultater, koncentration, omdømme og svig.

Når Arachne er indført og udgør en del af forvaltnings- og kontrolsystemerne, er det et værktøj, der kan øge interoperabiliteten mellem de tilgængelige data, således at projektudvælgelse, forvaltningskontrol, kontrol og revision kan gennemføres mere effektivt. Arachne kan hjælpe med at identificere og beskytte mod interessekonflikter. Det viser de juridiske forbindelser mellem virksomheder og personer og kan identificere risici for interessekonflikter.

⁽¹¹²⁾ Yderligere oplysninger kan findes i »Guidance for Member States on Fraud Risk Assessment and Effective and Proportionate Anti-Fraud Measures«, EGESIF_14-0021-00: https://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/informat/2014/guidance_fraud_risk_assessment.pdf.

⁽¹¹³⁾ <https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=325&intPageId=3587&langId=da> og <https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=en&pubId=7883&type=2&furtherPubs=yes>.

Eksempel på Arachne i praksis:

Der findes ikke en universalpolitik for håndtering af interessekonflikter, som kan bruges med samme effektivitet i alle lande og EU-institutioner. For at være effektive bør sådanne politikker altid tage hensyn til den politiske, administrative og juridiske kontekst i hvert land samt de særlige karakteristika, nuværende tendenser og risici, der kendetegner de forskellige kulturelle og regionale miljøer.

Ud over ovennævnte foranstaltninger er der andre risikofaktorer, realiteter og dimensioner, der skal tages højde for i udarbejdelsen af politikker og procedurer, for at styrke og/eller genoprette befolkningens tillid til det offentlige område:

- For at sikre effektiv styring af risiciene ved interessekonflikter bør ethvert tiltag indgå i en bredere forvaltning og kultur med fokus på gennemsigtighed, integritet, upartiskhed og ansvarlighed.
- Forsvarlige politikker og procedurer for håndtering af en interessekonflikt bør kædes tæt sammen med landenes og EU-institutionernes forpligtelser til at bekæmpe svig og skal derfor udpeges til en forvaltningsmæssig og politisk prioritet.
- Alle udvalg med ansvar for håndtering af interessekonflikter bør overholde detaljerede regler og kontroller for at håndhæve gennemsigtighed, ansvarlighed og troværdighed.

Et andet aspekt af forebyggelsen af interessekonflikter vedrører tilskudsmodtagere og kontrahenter. I overensstemmelse med og inden for den gældende lovgivning kan et højt beskyttelsesniveau fremmes gennem bestemmelser i specifikationerne for den relevante indkaldelse og i kontraktens eller finansieringsaftalens vilkår og betingelser. Bestemmelser, der forebygger interessekonflikter, kan navnlig vedrøre:

- udvælgelsen af tilskudsmodtageren eller kontrahenten (som kan omfatte en begrænsning af kontraktens varighed ⁽¹¹⁴⁾)
- tilskudsmodtagerens/kontrahentens rolle eller den rolle, som personer eller enheder med tilknytning til tilskudsmodtageren eller kontrahenten (herunder reelle ejere) spiller i forbindelse med udarbejdelsen af indkaldelsen
- tilskudsmodtagerens eller kontrahentens gennemførelse af projektet ⁽¹¹⁵⁾
- udvælgelsen af underleverandører eller partnerenheder (især ved tilskud, hvor partnere/konsortiemedlemmer kommer fra forskellige medlemsstater eller tredjelande).

Følgende forpligtelser kan f.eks. pålægges tilskudsmodtagere og kontrahenter: i) at afstå fra enhver aktivitet, der giver anledning til interessekonflikter, og ii) at overdrage disse og andre relevante forpligtelser til en fysisk person med beføjelse til at repræsentere vedkommende, til deres ansatte og til tredjeparter, der er involveret i gennemførelsen af aftalen/kontrakten, herunder underleverandører.

Tilskudsmodtagerne og kontrahenterne skal også sikre, at ovennævnte personer ikke stilles i en situation, der kan give anledning til interessekonflikter, og skal straks meddele enhver situation, der kan udgøre en interessekonflikt eller en modstridende erhvervmæssig interesse i løbet af gennemførelsen af aftalen/kontrakten. Tilskudsmodtagerne og kontrahenterne skal straks træffe foranstaltninger for at udbedre situationen, og den ordregivende myndighed bør: i) kontrollere, at foranstaltningen er hensigtsmæssig, ii) kræve, at tilskudsmodtageren/kontrahenten træffer yderligere forholdsregler inden en bestemt frist, og/eller iii) beslutte ikke at tildele en specifik kontrakt (i tilfælde af rammekontrakter) til kontrahenten. Den anvisningsberettigede eller den relevante myndighed bør foretage en vurdering og nøje overveje arten og intensiteten af retsmidlerne i den specifikke sag, der behandles.

—

⁽¹¹⁴⁾ F.eks. i forbindelse med udvælgelsen af de uafhængige eksterne revisionsorganer eller eksperter, der udfører den eksterne revision af årsregnskaberne for europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde, hvor kontraktens varighed er begrænset til fem år med højst to på hinanden følgende perioder i henhold til artikel 233 i FF 2018.

⁽¹¹⁵⁾ Som det er tilfældet ved direkte forvaltning i henhold til punkt 20.6 i bilag I til FF 2018: »Den ordregivende myndighed kan konkludere, at en økonomisk aktør ikke har de krævede erhvervsevner til at udføre kontrakten i overensstemmelse med en passende kvalitetsstandard, hvis den ordregivende myndighed har fastslået, at den økonomiske aktør har modstridende interesser, som kan påvirke kontraktens opfyldelse i negativ retning.«

BILAG I

Andre illustrative eksempler på interessekonflikter*Eksempel 1*

D er direktør i en forvaltningsmyndighed (eller et betalingsorgan eller en tjenestegren i Kommissionen) og er ansvarlig for den endelige godkendelse af projekttildelinger efter en grundig og gennemsigtig vurdering foretaget af et panel, der består af eksperter, der er udpeget af D. I overensstemmelse med panelets anbefaling tildeler D et projekt til en tilskudsmodtager, hvor D's ægtefælle/partner er medlem af den øverste ledelse. Selv om der ikke er tegn på, at D har påvirket panelets vurdering, bærer D ansvaret for at kontrollere tildelingsprocessen og skal derfor oplyse om interessekonflikten og overlade det til D's overordnede at afgøre, om D skal udelukkes fra denne særlige procedure.

Eksempel 2

En ansat arbejdede tidligere i den rådgivende afdeling i en tjenestegren i Kommissionen/et betalingsorgan/en forvaltningsmyndighed og rådgav projektlederne i Projekt A om deres projekt. Senere blev den ansatte overført til udvælgelsesafdelingen og fik til opgave at evaluere ansøgningen vedrørende Projekt A. Ved denne vurdering kunne den ansatte blive påvirket af det forhold, at han/hun evaluerede sin egen rådgivning, og et ønske om at vise, at den pågældende rådgivning var korrekt, især over for vedkommendes overordnede. I denne sammenhæng bør det tages i betragtning, at projektudvælgelse er en særlig følsom opgave i forbindelse med budgetgennemførelsen. Medmindre rådgivningen til projektlederen var ubetydelig (f.eks. oplysninger om de formularer, der skulle udfyldes, og tidsfrister, der skulle overholdes), hæmmer den ansattes tidligere inddragelse vedkommendes upartiskhed og skaber en opfattelse af en interessekonflikt ⁽¹⁾.

Eksempel 3

C er formand for evalueringsudvalget i en udbudsprocedure vedrørende tildeling af tilskud. En af ansøgerne er virksomheden X, hvor C's ægtefælle/partner er medlem af den øverste ledelse. Det forhold, at C's ægtefælle/partner har en ledende stilling hos en af ansøgerne, skaber en opfattelse af en interessekonflikt, formanden kan have en personlig interesse i den økonomiske situation for ægtefællens/partnerens virksomhed eller i det mindste i at støtte ægtefællens/partnerens erhvervsvirksomhed. Under alle omstændigheder bevirker denne situation, at det er højst usandsynligt, at formanden kan evaluere de modtagne ansøgninger upartisk, og han skal afholde sig fra at deltage.

Eksempel 4

Et medlem af et betalingsorgans tilsynsråd var også medlem af bestyrelsen for en af fondens tilskudsmodtagere. Dette blev betragtet som en interessekonflikt, fordi vedkommende kunne have en personlig interesse i at favorisere den pågældende tilskudsmodtager. Betalingsorganet løste situationen ved at anmode om medlemmet af tilsynsrådet om at træde tilbage og vurdere eksistensen og omfanget af de finansielle risici for fonden i forbindelse med den pågældende foranstaltning. Betalingsorganet kunne også have løst situationen ved at indgå en aftale medlemmet af tilsynsrådet, som garanterede, at vedkommende ikke ville deltage i sager, der vedrører den pågældende tilskudsmodtager.

⁽¹⁾ I sin årsberetning om 6., 7., 8. og 9. Europæiske Udviklingsfonds (EUF) aktiviteter i regnskabsåret 2005 (EUT C 263 af 31.10.2006, s. 205) anfører Revisionsretten, at »den samme enhed ikke være ansvarlig for udarbejdelsen af projektforslag med støttemodtagere og udvælgelsen af projekter og kontrakter for at undgå interessekonflikter« (se betragtning 47, s. 228).

BILAG II

EU's retlige bestemmelser om interessekonflikter på området for delt forvaltning ⁽¹⁾

1) Forordning (EU) nr. 1303/2013 om fælles bestemmelser for de europæiske struktur- og investeringsfonde («forordningen om fælles bestemmelser»). I fire artikler, dvs. artikel 5, stk. 3, litra d), artikel 34, stk. 3, litra b), artikel 38, stk. 5), og artikel 39a, stk. 8, henvises der til forpligtelsen til at undgå interessekonflikter:

Artikel 5, stk. 3, PRINCIPPER FOR EU-STØTTE TIL ESI-FONDENE, »Partnerskab og flerniveaustyring«

»Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 149 om en europæisk adfærdskodeks for partnerskaber [...]. Adfærdskodeksen skal med fuld respekt for nærheds- og proportionalitetsprincippet indeholde følgende elementer:

d) de vigtigste målsætninger og god praksis, i tilfælde hvor forvaltningsmyndigheden inddrager de relevante partnere i forberedelsen af indkaldelser af forslag, og navnlig *god praksis med henblik på at undgå eventuelle interessekonflikter*, i tilfælde, hvor der er en mulighed for, at relevante partnere også er potentielle støttemodtagere, og inddragelse af de relevante partnere i udarbejdelsen af statusrapporter og i forbindelse med overvågning og evaluering af programmer i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i denne forordning og de fondsspecifikke regler«

KAPITEL II — Lokaludvikling styret af samfundet, »Lokale aktionsgrupper«

Artikel 34, stk. 3, litra b)

»3. De opgaver, der udføres af de lokale aktionsgrupper, skal omfatte følgende: [...] b) udarbejdelse af en ikke-diskriminerende og gennemsigtig udvælgelsesprocedure og objektive kriterier for udvælgelsen af operationer, så interessekonflikter undgås, som sikrer, at mindst 50 % af stemmerne i afgørelserne om udvælgelse er partnere, der ikke er offentlige myndigheder, og som muliggør udvælgelse ved skriftlig procedure«

Gennemførelse af finansielle instrumenter

Artikel 38, stk. 5

»5. De organer, der er omhandlet i stk. 4, første afsnit, litra a), b) og c), kan for deres del ved gennemførelsen af finansielle instrumenter gennem holdingfonde overdrage en del af gennemførelsen til finansielle formidlere, forudsat at disse organer på eget ansvar sikrer, at de finansielle formidlere opfylder de kriterier, der er fastsat i finansforordningens artikel 33, stk. 1, og artikel 209, stk. 2. Finansielle formidlere udvælges på grundlag af åbne, gennemsigtige, proportionale og ikke-diskriminerende procedurer, idet interessekonflikter undgås.«

Artikel 39a

»8. De i stk. 5 omhandlede organer kan ved gennemførelsen af finansielle instrumenter gennem holdingfonde videreoverdrage en del af gennemførelsen til finansielle formidlere, forudsat at sådanne organer på eget ansvar sikrer, at de finansielle formidlere opfylder de kriterier, der er fastsat i finansforordningens artikel 33, stk. 1, og artikel 209, stk. 2. Finansielle formidlere udvælges på grundlag af åbne, gennemsigtige, proportionale og ikkediskriminerende procedurer, idet interessekonflikter undgås.«

⁽¹⁾ Selv om de retsgrundlag, der er nævnt i dette bilag, finder anvendelse for perioden 2014-2020, er udgifter i denne periode berettigede til bidrag fra de europæiske struktur- og investeringsfonde, hvis en tilskudsmodtager har pådraget sig udgifterne og betalt dem i perioden 1. januar 2014-31. december 2023. Dertil kommer, at udgifter er berettigede til et bidrag fra ELFUL, hvis den relevante støtte rent faktisk udbetales af betalingsorganet mellem den 1. januar 2014 og den 31. december 2023. Projekter/operationer for perioden 2014-2020 kan gennemføres inden udgangen af 2023.

- 2) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 240/2014 ^(?) er baseret på artikel 5, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser og fastlægger en adfærdskodeks for gennemførelsespartnerskaber inden for rammerne af de europæiske struktur- og investeringsfonde. Den henviser til interessekonflikter i følgende bestemmelser:

Artikel 11 — Overvågningsudvalgets forretningsorden

»Ved udarbejdelsen af forretningsordenen tager overvågningsudvalgene hensyn til følgende elementer:

- f) *bestemmelserne om interessekonflikter* for partnere, der er involveret i overvågning, evaluering og indkaldelser af forslag«

Artikel 12 — Forpligtelser vedrørende databeskyttelse, fortrolighed og interessekonflikter

»Medlemsstaterne sikrer, at partnere, der er involveret i udarbejdelsen af indkaldelser af forslag, statusrapporter og i overvågningen og evalueringen af programmerne, er klar over deres forpligtelser vedrørende databeskyttelse, fortrolighed og *interessekonflikter*.«

Artikel 13 — Inddragelsen af relevante partnere i udarbejdelsen af indkaldelser af forslag

»Forvaltningsmyndighederne træffer relevante foranstaltninger med henblik på at *undgå potentielle interessekonflikter* ved inddragelse af relevante partnere i udarbejdelsen af indkaldelser af forslag eller i deres vurderinger.«

- 3) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 480/2014 supplerer forordningen om fælles bestemmelser og henviser til undgåelse af interessekonflikter i bestemmelser vedrørende de organer, der gennemfører finansielle instrumenter, og til uafhængige eksperter, der udfører kvalitetskontrol af store projekter ^(?):

Artikel 6 — Særlige regler om funktioner, forpligtelser og ansvarsområder for de organer, som gennemfører de finansielle instrumenter (artikel 38, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 1303/2013)

»1. De organer, der gennemfører finansielle instrumenter, skal opfylde deres forpligtelser i overensstemmelse med gældende lov og handle med den professionelle omhu, effektivitet og gennemsigtighed, der forventes af et fagligt organ med erfaring i at gennemføre finansielle instrumenter. De sikrer, at:

- a) endelige modtagere, der modtager støtte fra finansielle instrumenter, vælges under behørig hensyntagen til arten af det finansielle instrument og den potentielle økonomiske levedygtighed af de investeringsprojekter, der skal finansieres. Valget skal være gennemsigtigt og objektivt begrundet og må ikke give anledning til interessekonflikter [...].«

Artikel 7 — Kriterier for udvælgelse af organer, der gennemfører finansielle instrumenter (artikel 38, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 1303/2013)

2. Ved udvælgelsen af et organ som omhandlet i stk. 1 tager forvaltningsmyndigheden behørigt hensyn til arten af det finansielle instrument, der skal gennemføres, organets erfaringer med gennemførelsen af lignende finansielle instrumenter, de foreslåede teammedlemmers ekspertise og erfaring og organets operationelle og finansielle kapacitet. Valget skal være gennemsigtigt og objektivt begrundet og må ikke give anledning til interessekonflikter

- f) i tilfælde hvor det organ, der gennemfører det finansielle instrument, tildeler egne finansielle ressourcer til det finansielle instrument eller deler risikoen, foreslåede foranstaltninger til afvejning af interesser og til at begrænse eventuelle interessekonflikter.

^(?) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 240/2014 af 7. januar 2014 om den europæiske adfærdskodeks for partnerskab inden for rammerne af de europæiske struktur- og investeringsfonde (EUT L 74 af 14.3.2014, s. 1).

^(?) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 480/2014 af 3. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EUT L 138 af 13.5.2014, s. 5).

Artikel 22 — Krav til uafhængige eksperter, der udfører kvalitetskontrol

(artikel 101, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1303/2013)

»1. Den kvalitetskontrol af store projekter, der er omhandlet i artikel 101, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1303/2013, udføres af uafhængige eksperter, der: a) [...] e) [...]

f) ikke har nogen interessekonflikt på et hvilket som helst niveau i forbindelse med det store projekt [...]«.

4) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 639/2014 ⁽⁴⁾ om supplerende regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik

Artikel 38 — Krav til de nationale eller regionale certificeringsordninger

»Offentlige eller private certificeringsmyndigheder skal opfylde følgende betingelser:

[...] de skal være upartiske og uden interessekonflikter hvad angår varetagelsen af certificeringsopgaverne.«

5) Forordning (EU) nr. 1305/2013 ⁽⁵⁾ om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) omfatter også bestemmelser om undgåelse af interessekonflikter:

Artikel 15 — »Rådgivningstjenester og bedriftsforvaltnings- og vikarordninger inden for landbrug«

»3. De myndigheder eller organer, som udvælges til at yde rådgivning, skal have passende ressourcer i form af regelmæssigt uddannet og kvalificeret personale, rådgivningserfaring og pålidelighed med hensyn til de områder, som de rådgiver inden for. Udbyderne under denne foranstaltning udvælges gennem en udvælgelsesprocedure, der er åben for både offentlige og private organer. Denne udvælgelsesprocedure skal være objektiv og udelukke ansøgere med interessekonflikter.«

AFSNIT IV — EIP FOR LANDBRUGETS PRODUKTIVITET OG BÆREDYGTIGHED

Artikel 56 — Operationelle grupper

1. Operationelle grupper under EIP [(European Innovation Partnership)] udgør en del af EIP for landbrugets produktivitet og bæredygtighed. De oprettes af interesserede aktører, såsom landbrugere, forskere, rådgivere og de involverede virksomheder i landbrugs- og fødevarersektoren, som er relevante for at nå målene i EIP.

2. Operationelle grupper under EIP etablerer interne procedurer til at sikre gennemsigtighed i deres drift og beslutningstagning og til at undgå interessekonflikter.

6) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 907/2014 ⁽⁶⁾ nævner specifikt interessekonflikter i godkendelseskriterierne for betalingsorganerne under den fælles landbrugspolitik:

⁽⁴⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 639/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 om regler for direkte betalinger til landbrugere under den fælles landbrugspolitik støtteordninger og om ændring af bilag X til nævnte forordning (EUT L 181 af 20.6.2014, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487).

⁽⁶⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 907/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår betalingsorganer og andre organer, finansiel forvaltning, regnskabsafslutning, sikkerhedsstillelse og brug af euroen (EUT L 255 af 28.8.2014, s. 18).

»BILAG 1, PUNKT 1, litra B), nr. v)

v) der træffes passende foranstaltninger til at udelukke risici for interessekonflikter, når personer, der har ansvarsfulde poster, eller som har en kritisk stilling med kontrol, anvisning, betaling og regnskabsføring i forbindelse med ansøgninger eller betalingsanmodninger, udøver andre hverv uden for betalingsorganet.«

7) Forordningen om Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede (»FEAD«) (7) indeholder følgende bestemmelser:

Artikel 2 — Definitioner

»I denne forordning forstås ved:

2) »de socialt dårligst stillede personer«: fysiske personer, dvs. enkeltpersoner, familier, husstande eller sammenslutninger af sådanne personer, hvis behov for bistand er blevet fastslået i overensstemmelse med objektive kriterier, som de nationale kompetente myndigheder fastsætter i samarbejde med relevante interessenter, idet de undgår interessekonflikter, eller som er fastlagt af partnerorganisationerne, og som er godkendt af de pågældende nationale myndigheder og som kan omfatte elementer, der gør det muligt at fokusere på de socialt dårligst stillede personer i bestemte geografiske områder.»

Artikel 13 — Gennemførelsesrapporter og -indikatorer

»1. Inden den 30. juni hvert år fra 2015 til 2023 forelægger medlemsstaterne Kommissionen en årlig gennemførelsesrapport om det operationelle program, der er gennemført i det foregående finansår.

2. [...] Medlemsstaterne hører, idet interessekonflikter undgås, de relevante interessenter om gennemførelsesrapporterne for OP I. Et sammendrag af de relevante interessenters bemærkninger vedføjes rapporten som bilag.«

Artikel 14 — Statusmøder (8)

»1. Kommissionen og medlemsstaterne mødes hvert år fra 2014 til 2023, medmindre andet aftales, for at gøre status over fremskridtene i gennemførelsen af det operationelle program [...]

2. Statusmødet ledes af Kommissionen. De relevante interessenter indbydes til at deltage i statusmøder for OP I, undtagen i de dele af det pågældende møde, hvor deres deltagelse ville føre til interessekonflikter eller brud på fortroligheden i forbindelse med revisionsspørgsmål.«

Artikel 32 — Forvaltningsmyndighedens funktioner

»1. Forvaltningsmyndigheden har ansvaret for forvaltning af det operationelle program i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

2. Hvad angår det operationelle programs forvaltning, skal forvaltningsmyndigheden:

b) udarbejde og, efter høring af de relevante interessenter og med undgåelse af interessekonflikter — såfremt der er tale om et OP I eller, efter det i artikel 11 omtalte overvågningsudvalgs godkendelse, et OP II — forelægge Kommissionen årlige og endelige gennemførelsesrapporter som omhandlet i artikel 13.«

8) Forordningen om almindelige bestemmelser om Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og om instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring (9) henviser til interessekonflikter i betragtning 12:

»12) Medlemsstaterne bør på en måde, der er forenelig med proportionalitetsprincippet og behovet for at minimere den administrative byrde, etablere et partnerskab med de relevante myndigheder og organer for at udvikle og gennemføre deres nationale programmer i hele den flerårige periode. Medlemsstaterne bør sikre, at der ikke er nogen interessekonflikter mellem partnerne i programmeringscyklussens forskellige faser.«

(7) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 223/2014 af 11. marts 2014 om Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede (EUT L 72 af 12.3.2014, s. 1).

(8) Se »DG AGRI Guidance Note of 26.02.2014 on Anti-fraud Measures as foreseen in the context of Accreditation Criteria«.

(9) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 514/2014 af 16. april 2014 om almindelige bestemmelser om Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og om instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring (EUT L 150 af 20.5.2014, s. 112).

Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion
(Sag M.9945 — Siemens Healthineers/Varian Medical Systems)

(EØS-relevant tekst)

(2021/C 121/02)

Den 19. februar 2021 besluttede Kommissionen ikke at gøre indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og erklære den forenelig med det indre marked. Beslutningen er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 6, stk. 2), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den vil kunne ses:

- under fusioner på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
- i elektronisk form på EUR-Lex-webstedet (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=da>) under dokumentnummer 32021M9945. EUR-Lex giver onlineadgang til EU-retten.

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion**(Sag M.9970 — Cordes & Graefe/FACQ)****(EØS-relevant tekst)**

(2021/C 121/03)

Den 15. marts 2021 besluttede Kommissionen ikke at gøre indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og erklære den forenelig med det indre marked. Beslutningen er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004⁽¹⁾. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den vil kunne ses:

- under fusioner på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor,
- i elektronisk form på EUR-Lex-webstedet (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=da>) under dokumentnummer 32021M9970. EUR-Lex giver onlineadgang til EU-retten.

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion
(Sag M.10194 — CDP Venture Capital/Generali Welion/JV)

(EØS-relevant tekst)

(2021/C 121/04)

Den 16. marts 2021 besluttede Kommissionen ikke at gøre indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og erklære den forenelig med det indre marked. Beslutningen er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004⁽¹⁾. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den vil kunne ses:

- under fusioner på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor,
- i elektronisk form på EUR-Lex-webstedet (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=da>) under dokumentnummer 32021M10194. EUR-Lex giver onlineadgang til EU-retten.

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

Tilbagetrækning af en fusionsanmeldelse**(Sag M.9489 — Air Canada/Transat)****(EØS-relevant tekst)**

(2021/C 121/05)

Den 15. april 2020 modtog Europa-Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ («fusionsforordningen») en anmeldelse ⁽²⁾ af en planlagt fusion.

Den 25. maj 2020 besluttede Kommissionen at indlede proceduren ⁽³⁾ efter fusionsforordningens artikel 6, stk. 1, litra c). Den 2. april 2021 meddelte den anmeldende part Kommissionen, at den trak sin anmeldelse tilbage, og fremlagde bevis for, at den havde opgivet fusionen.

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 131 af 22.04.2020, s. 23.

⁽³⁾ EUT C 180 af 29.05.2020, s. 1.

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

8. april 2021

(2021/C 121/06)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	amerikanske dollar	1,1873	CAD	canadiske dollar	1,4947
JPY	japanske yen	129,71	HKD	hongkongske dollar	9,2356
DKK	danske kroner	7,4377	NZD	newzealandske dollar	1,6855
GBP	pund sterling	0,86290	SGD	singaporeanske dollar	1,5916
SEK	svenske kroner	10,2073	KRW	sydkoreanske won	1 324,91
CHF	schweiziske franc	1,1021	ZAR	sydafrikanske rand	17,2677
ISK	islandske kroner	151,00	CNY	kinesiske renminbi yuan	7,7749
NOK	norske kroner	10,0780	HRK	kroatiske kuna	7,5835
BGN	bulgarske lev	1,9558	IDR	indonesiske rupiah	17 257,41
CZK	tjekkiske koruna	25,875	MYR	malaysiske ringgit	4,9125
HUF	ungarske forint	358,65	PHP	filippinske pesos	57,713
PLN	polske zloty	4,5513	RUB	russiske rubler	91,4618
RON	rumænske leu	4,9198	THB	thailandske bath	37,347
TRY	tyrkiske lira	9,6799	BRL	brasilianske real	6,6545
AUD	australske dollar	1,5539	MXN	mexicanske pesos	23,9497
			INR	indiske rupee	88,5885

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA